

PORILAINEN

Joulukuu 4 2021

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

TYÖKOKEMUSTA, JOTA ET KOTIMAASTA SAA

Haemme kriisinhallintatehtäviin eri alojen ammattilaisia mm. sairaanhoitajia ja kuljettajia. Lue lisää: rauhanturvaajaksi.fi.

Haku käynnissä 24 h

Katso videot

www.youtube.com/puolustusvoimat

Puolustusvoimat

› Tee työtä, jolla on tarkoitus.

Sisältö

Pääkirjoitus	5
Prikaatin henkilöstön ylennykset 6.12.	6
Keihäs 21 – Porin prikaati yhteistoiminnan ytimessä.....	8
SKVJ - 25 vuotta korkean tason osaamista	10
Suomen kansainväliset valmiusjoukot	12
Haluatko itse valita, mitä teet isona?.....	14
Uusi - vanha Porilainen.....	16
Prikaatin panssarintorjuntaohjusjoukkueelle voitto koulutustason mittauksessa	18
Tapanin Maljaa tavoittelemassa	20
Armeijalla on iso vaikutus Kivikylän menestystarinaa	22
Tervehdys Libanonista!	26
Vanha Porilainen	29
Varusmiestoimikunnan kuulumisia	30
Meille kaikille.....	31
Porilaisjunta sen teki	34
Sotilaskoti.....	36
Kiltasivut.	38
Aliupseerikurssien kronikat.....	43

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Eversti
Vesa Valtonen
Varapuheenjohtaja
Joni Lindeman

taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Matti Honko
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Annu Porttila

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Seija Heiska
Kari Nummila
Markku Heinonen
Tuula Rahkonen
Asko Tanhuanpää
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDEHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilta@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN

Senaatti

Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Hyvät porilaiset, Porin prikaatin ystävät ja tukijat,

Kulunut syksy on ollut kehityksen, menestyksen ja taistelun aikaa. Kehitystä on tapahtunut sekä kentällä että suunnittelupöydillä. Prikaatille on laadittu kehittämissuunnitelma 2020-luvun lopulle asti ja monessa asiassa on valmisteltu ylivuotista suunnittelua ja resurssien hallintaa. Kehittämissuunnitelman laatimisella kykenemme seuraamaan maavoimien kehittämisaskeleita ja jäntevöittämään prikaatin käsissä olevaa päätöksentekoa. Tämä näkyy esimerkiksi kunnossapidon, ympäristöasioiden ja tilojen käytön suunnittelussa. Parantamalla näky-määmme tulevaisuuden kehittämismahdollisuuksista pystymme avaamaan prikaatin katsantokantoja yhä selkeämmin oman väen lisäksi myös kumppaneillemme ja palveluntuottajille.

Porin prikaati on menestynyt erinomaisesti syksyn harjoituksissa, evaluoinneissa ja kilpailuissa. Tämä on ensisijaisesti kenttäkouluttajiemme tinkimättömän työn ansiota. Kouluttajien taidot ovat huippuluokkaa ja pian kotiutuvat varusmiehet ovat valmiita reserviin. Erityisen ilahtunut olen siitä, että ihmisiä on johdettu henkilöinä ja aidosti omaa esimerkkiä osoittaen.

Kehityksenä ja menestyksenä pidän myös sitä, että työ- ja palvelusturvallisuudessa Porin prikaati on suoriutunut syksyn mittaan hyvin. Vahinkoja on toki sattunut, mutta vakavammilta olemme onneksi välttyneet. Pidetään sama kurssi myös ensi vuonna.

Taistelu, johon kirjoitukseni alussa viittasin, ei liity harjoitusjärjestelmäämme tai muuhun sotilaalliseen

toimintaan. Olemme nimittäin juuttuneet vastoin tahtoamme pitempiaikaiseen taisteluun koronan kanssa. Taistelussa on saavutettu osavoittoja ja Porin prikaatin kasarmeilla olemme pärjänneet voitto-puolisesti hyvin. Valmius on ylläpidetty ja käsketyt tehtävät on saatu toteutettua. Henkilöstömme ja varusmiesten sairastuvuus on pysynyt jokseenkin aisoissa. Korona haastaa kuitenkin meidät, kuten koko yhteiskunnankin, uusin muunnoksia ja tartunta-aalloin, joten taistelu jatkuu tulevinakin vuosina. Espanjantauti viime vuosisadan alussa taisi jyllätä puoli vuosikymmentä suomalaistenkin riesana.

Toivoa paremmasta kuitenkin on ja tavoitteemme on seuraavan saapumiserän kuluessa päästä palaamaan normaaliin koulutusrytmiin. Koulutus-aikajaksottelun ja muiden koronatoimien lisäkuorma on ollut raskas. Kiitokset taakan kantamisesta kuuluu koko prikaatin väelle unohtamatta meitä tukevia kumppaneita.

Lähestyvä joulunaika tarjoaa valtaosalle meistä mahdollisuuden hiljentyä vauhtia ja hiljentyä tahtoillamme. Osa porilaista vastaa valmiudestamme ja palveluistamme pyhien aikanakin. Lämmin kiitos teille, jotka rauhaamme valvotte.

Toivon kaikille Porilaisen lukijoille rauhallista joulua ja menestystä tulevaan vuoteen,

Prikaatin komentaja
Eversti Vesa Valtonen

Porin prikaatin henkilöstön ylennykset 6.12.2021

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 6.12.2021 seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

Majuriksi

Kapteeni Ville-Matti Johannes Koski
Kapteeni Matti Samuli Kulmanen
Kapteeni Lotta Maria Lehto
Kapteeni Joni Juhani Ylöstalo

Kapteeniksi

Yliluutnantti Elias Antero Halminen
Yliluutnantti Tuomo Ilmari Kuntola
Yliluutnantti Mikko Ilmari Lähdemäki
Yliluutnantti
Antti Juha Ilmari Muhonen
Yliluutnantti Olli Tapani Pietilä

Yliluutnantiksi

Luutnantti Marius Kasimir Foudila
Luutnantti
Atte Pekka Johannes Hakanen
Luutnantti Lasse Samuel Hilck
Luutnantti Akseli Johannes Hirvonen
Luutnantti Mikko Sakari Kurikka
Luutnantti Joonas Otto Kalevi Kärki
Luutnantti Valtteri Simo Uolevi Laine
Luutnantti Antti Simeon Ravelin
Luutnantti
Juho Paavo Aleksanteri Saarinen
Luutnantti Olli Sakari Sepponen
Luutnantti
Miro Santeri Sebastian Siven
Luutnantti Tuomas Sakari Suni

Maavoimien komentaja on 6.12.2021 ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat henkilöt ja antanut heille vastaavan palvelusarvon:

Ylivääpeliksi

Vääpeli Kristian Karl Uolevi Kotilehto
Vääpeli Teemu Mikael Silvola

Vääpeliksi

Ylikersantti Kimmo Kalevi Kylmälä

Ylikersantiksi

Kersantti Martti Axu Heikkuri
Kersantti Ville Mikael Junnilainen
Kersantti Linda Maria Kaasalainen
Kersantti Matti Toivo Nestori Kiiskinen
Kersantti Hannu Ensio Kuusimäki
Kersantti Sonja Susanna Mäkilä
Kersantti Janette Eveline Salmenoja
Kersantti Jarno Erik Toivola
Kersantti
Mikko Esko Nikolai Vanhanen
Kersantti Mikko Valtteri Vanhatalo

Porin prikaatin komentaja on 6.12.2021 antanut vääpelin palvelusarvon:

Ylikersantti (res vänr)
Henri Juhani Valtteri Hakala

Porin prikaatin komentaja on 6.12.2021 antanut ylikersantin palvelusarvon seuraaville henkilöille:

Kersantti (res vänr)
Topias Eemeli Airila
Kersantti (res vänr)
Erkka WALTERI Filatoff
Kersantti (res vänr)
Tuomas Timo Tapani Honka
Kersantti (res vänr)
Nina Emilia Kekkonen
Kersantti (res ylik)
Teemu Valtteri Korpiaho
Kersantti (res vänr)
Henri Mikael Aleksanteri Uusitalo

Porin prikaatin komentaja on 6.12.2021 ylentänyt reservissä kersantiksi seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat henkilöt:

Kersantti (res alik)
Toni Pekka Adel
Kersantti (res alik)
Robert Olof Välimäki

Muut huomionsoitukset

Tiistaina 7.12.2021 vietetyssä Porin prikaatin ylentämis- ja palkitsemistilaisuudessa jaettiin seuraavat huomionsoitukset Porin prikaatissa palveleville henkilöille.

**Puolustusvoimain komentaja on 6.12.2021 myöntänyt sotilasansio-
mitalin** kersantti Anna-Maija Koskelle erittäin ansiokkaasta toiminnasta onnettomuustilanteessa 10.9.2021 Porin prikaatissa.

Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö on 29.11.2021 myöntänyt huollon ansioristin tunnustuksena ansioista huollon ja sotilaallisen huoltovarmuuden sekä puolustusvoimien logistiikan hyväksi seuraaville Porin prikaatissa palveleville henkilöille:

Varastomestari Veijo Tapio Alento
Kapteeni Jani Kalevi Puljujärvi
Varastopäällikkö Pasi Erik Ranta
Luutnantti Markus Bertel Weckman

Lisäksi viestitarkastaja on 23.9.2021 myöntänyt viestiristit vääpeli Pasi Salmelle, majuri Lotta Lehdolle ja vääpeli Timo Virralle,

Keskiviikkona 17.11.2021 Karjalan prikaatissa vietetyssä Jalkaväen vuosipäivän tilaisuudessa **vuoden parhaimpana jalkaväen kouluttajana** palkittiin upseereista kapteeni Sampo Vainio Pohjanmaan jääkäripataljoonasta.

Jalkaväen kouluttajapalkinto kapteeni Sampo Vainiolle

Teksti: Sampo Collander

Karjalan prikaatissa 17.11.2021 vietettynä jalkaväen vuosipäivänä palkittiin parhaimpana jalkaväen kouluttajana Porin prikaatin 3. jääkärikomppanian päällikkö kapteeni Sampo Vainio. Perusteluissa mainittiin muun muassa hänen määrätietoinen työnsä yksikön ilmapiiriin hyväksi, mikä näkyy myös koulutustulosten paranemisena.

- Aloitin 3JK:n päällikkönä reilut kaksi vuotta sitten. Sinä aikana olemme selkiyttäneet yksikön tehtävänjakoa sekä sijaisuusjärjestelyitä, ja saimme henkilökunnan yhteistyönä loppuasetelman viime kevään aikana valmiiksi, hän kertoi.

- Päällikön tehtävä on tarjota alaisilleen mahdollisuuksia, resursseja ja tukea, jotta he voivat työnsä mahdollisimman hyvin, Vainio summasi.

Jalkaväen tarkastaja eversti Rainer Peltoniemi ojentaa vuoden parhaan jalkaväen kouluttajan palkinnon kapteeni Sampo Vainiolle. Kuva: Puolustusvoimat.

Kuva: Oppilas Paavilainen

Kersantti Anna-Maija Koskelle sotilasansiomitali

Puolustusvoimain komentaja myönsi 6.12.2021 sotilasansiomitalin kersantti Anna-Maija Koskelle erittäin ansiokkaasta toiminnasta onnettomuustilanteessa Porin prikaatissa.

Liikuntakoulutuksen yhteydessä 10.9.2021 varusmies tuupertui elottomana maahan. Joukon kouluttajana toiminut kersantti Koski aloitti välittömästi elvytystoimenpiteet ja jatkoi niitä noin kahdenkymmenen minuutin ajan, kunnes ensivasteyksikkö saapui paikalle. Tuossa vaiheessa potilas oli saatu elottomasta tajuttomaksi. Maa-voimien ylilääkärin antaman lausun-

non mukaan Kosken viipymättä aloittama elvytys kiistatta pelasti potilaan hengen.

- Olin pitämässä varusmiehille koulutusta, kun onnettomuus tapahtui ja siitä sitten aloitin elvytyksen. Kollega soitti hätäkeskukseen ja muutama varusmies jäi siihen avustamaan, palkittu kersantti kuvaili tilannetta.

Varusmiespalveluksensa lääkintäalipuseerina suorittanut Koski ei ole saanut sen jälkeen varsinaista ensiapukoulutusta, mutta tilanteen haltuun ottaminen lähti häneltä luontevasti.

- Tajusin heti, että nyt tapahtuu ja on

ryhdyttävä kiireesti toimimaan. Varusmiehenä saamastani koulutuksesta oli valtavasti hyötyä.

Hän pitääkin ensiapukoulutusta erittäin tarpeellisena paitsi varusmiehille, niin erityisesti henkilökunnalle.

- Aion tulevaisuudessa muistuttaa, että jokaisen henkilökuntaan kuuluvan olisi todella tarpeellista kerrata ensiaputaitojaan. En nyt tarkoita, että juuri sairaskohtaukset olisivat kovin yleisiä, mutta jos esimerkiksi jonkinlainen tapaturma tai jotain muuta ikävää tapahtuu, niin osataan sitten toimia. Myös varusmiehet tuntevat olonsa turvallisemmaksi, kun he tietävät, että on osaavaa henkilökuntaa ympärillä.

Sotilasansiomitali on erittäin merkittävä huomionosoitus, ja se tuli Koskelle täytenä yllätyksenä. Hän ei edes tiennyt etukäteen, miksi hänet oli kutsuttu Säkylän Upseerikerholle ylentämisen ja palkitsemistilaisuuteen.

- Onhan tämä aika huikeata. En tiennyt miksi tulin tänne enkä osannut odottaa tätä yhtään. Aion kantaa tätä mitalia niin ylpeydellä kun vaan ikinä voin, hän hymyili.

Toimittanut: Sampo Collander

Keihäs 21 – Porin prikaati yhteistoiminnan ytimessä

T

alvisodan syttymisestä tulee tätä kirjoittaessa 30.11.2021 kuluneeksi tasan 82 vuotta. Vuonna 1939 Suomi oli suuresti alivoimainen isoa vihollista vastaan. Joukolla oli paljon puutteita sekä kalustossa, että koulutuksessa. Mahdollisuudet menestykseen olivat epäsuotuisat. Talvisodan henki, kaveria ei jätetä sekä aktiivinen puolustustaistelu mahdollistivat talvisodan ihmeen toteutumisen.

Talvisodan henki Keihäs 21 -harjoituksessa oli mukana, kun toisilleen tuntemattomat eri aselajien sekä joukko-osastojen taistelijat tekivät pyyteetöntä yhteistyötä saman tavoitteen saavuttamiseksi. Mikään vihollinen ei pysähdy yksittäisen taistelijan taitojen tai osaamisen avulla, vaan ainoastaan yhdessä toimiva joukko kykenee olemaan vahvempi kuin sen osien summa. Tämän vuoksi yhteistoimintaa tarvitaan niin taistelijoiden kuin isompienkin osastojen välillä.

Harjoittelun tarkoituksena oli viimeistellä yksiköiden välinen yhteistoiminta ennen suurta koitosta. Kolmen päivän harjoittelun sekä valmisteluiden jälkeen Porin prikaatin joukot lähtivät luottavaisin mielin yhdessä mittaamaan saapumiserän 221 suorituskykyä viimeiseen harjoitukseen, loppusotaan.

Nopeus on valttia

Porilaiset tekivät Keihäs 21 -harjoituksessa tiivistä yhteistyötä Panssari-prikaatin logistiikkakomppanian kanssa. Tämän ansiosta pitkä siirtyminen operaatioalueelle, joukon täydentäminen sekä joukkojen saapuminen taisteluvälialueelle onnistui hyvin.

Joukkojen saavuttua operaatioalueelle valmistelut toteutettiin yön pimeydessä ja samalla tiedustelijat pääsivät tekemään tärkeää tietoa tuottavaa työtään, selvittäessään vihollisen etureunan, sekä mahdollisten miinoitteiden sijainnit. Nopean tiedonvaihdon jälkeen joukon komentaja kykeni käynnistämään hyökkäyksen oikeaan suuntaan sekä antamaan kärkiyksikön päällikölle ensimmäisen hyökkäystehtävän.

Hyökkäyksessä nopeus, aktiivisuus ja yllätyksellisyys ovat usein menestyksen avaimia. Näitä pyrittiin ylläpitämään hyökkäyksen aikana nopeilla taistelu-

liikkeillä. Johtamisen mahdollisti selkeä ja oikea tilannekuva, josta toimivat johtajat pystyivät muodostamaan oikeanlaisen tilanneymmärryksen. Johtajien hyvän tilanneymmärryksen johdosta yksiköiden päälliköt sekä erillisjoukkueiden johtajat pystyivät toteuttamaan komentajan taisteluaajatusta.

Vastustajana harjoituksessa Porilaisilla olivat Karjalan prikaatin mekanisoidut joukot, joiden selkeä vahvuus on hyvän taktisen liikkuvuuden ansiosta nopeus sekä tehokkaat asejärjestelmät suora-ammuntaan jalkaväkijoukkoja vastaan.

Aselajien yhteistoimintaa

Lääkkeenä vastapuolen tulivoimaa vastaan porilaisilla oli aselajien saumaton yhteistoiminta, jossa tiedustelijat ja lennokki antoivat johtajille vastustajan sijainnin. Pioneerit edistivät porilaisten hyökkäyksen liikettä läpi vastustajan miinoitteista ja sulutteista. Lisäksi hyökkäyksen aikana pioneerit onnistuivat menestyksekkäästi estämään vastustajan vastahyökkäykset rakentamalla komentajan taistelusuunnitelman mukaisia sulutteita.

Tulenohtajien epäsuoran tulen tehokas käyttö vastustajan mekanisoitujen osien suojaava jalkaväkeä vastaan tuotti hyvin tappioita, tarvittavien yhteyksien toimiessa jatkuvasti. Viimeisenä liikkeen vastustajalta lopettivat panssarintuhoajat, jotka kykenivät ohjuksillaan lamauttamaan ja tuhoamaan vastustajan keihäänkärjen.

Tämän harjoituksen isona tavoitteena oli harjoitella ja harjaantua aselajien välisessä yhteistoiminnassa. Porin prikaatin joukot pääsivät toteuttamaan tätä yhteistoimintaa, sekä omien aselajijoukkojen että toisten joukko-osastojen kanssa. Harjoituksessa päästiin toteamaan vanhoja totuuksia siitä, että aselajien yhteistoiminnalla ja selkeällä johtamisella pystyimme muodostamaan porilaisista erittäin vaarallisen vastustajan. Yhteistoiminta on aina ollut osa Suomen puolustusta ja ainoastaan sen avulla kykenemme muodostamaan joukoistamme vahvemman.

Vaikka varusteet ja koulutus ovat talvisodasta tähän päivään mennessä kehittyneet huomattavasti, niin yhteistoiminnan ja yhteishengen merkitystä ei voida unohtaa.

SKVJ - 25 vuotta korkean tason osaamista ja valmiutta kansainvälisesti mitattuna

Teksti: Tatu Tanila Kuvat: Puolustusvoimat

Suomen kansainvälisen valmiusjoukon (SKVJ) koulutus antaa asevelvollisille monipuoliset valmiudet tehtäviin niin kotimaassa kuin ulkomailla. Kriisinhallintaoperaatioista, kansainvälisistä harjoituksista sekä Nato-arvioinneista saadut kokemukset auttavat kehittämään koulutusta ja ylläpitämään korkeaa osaamistasoa.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 25 vuotta siitä, kun varusmiehille suunnattu kansainvälinen valmiusjoukkokoulutus käynnistyi Porin prikaatissa vuonna 1996. Vuosien varrella valmiusjoukkokoulutus on nähnyt eri muotoja ja painotuksia päämäärän kuitenkin säilyessä samana: vaativan kriisinhallintakoulutuksen tarjoaminen varusmiehille.

Nykyinen erikoisjoukkokoulutukseen pohjautuva SKVJ-koulutus tuottaa reserviin osaavia ja motivoituneita taistelijoita, joita voidaan käyttää erityisesti Puolustusvoimien neljännen tehtävän tarkoituksiin. Esimerkiksi Suomi

on suunnitelmallisesti osallistunut Naton nopean toiminnan joukkopooliin (NRF), EU:n taisteluosastoihin (EUBG) ja YK:n valmiusjärjestelmään kehitettäkseen joukkojen valmiutta, kansainvälistä yhteensopivuutta ja yhteisopeointikykyä. SKVJ:n joukkotuotanto tarjoaakin tähän hyvät edellytykset ja tarvittaessa kriisinhallintatehtäviin koulutettuja sotilaita voidaan lähettää maailmalle lyhyelläkin varoitusaikalla.

Tavallista varusmiespalvelusta haastavampi koulutus sekä kriisinhallintatehtäviin liittyvät vaatimukset edellyttävät koulutettavilta paljon. Tästä syystä on nähty tarpeelliseksi, että SKVJ-koulutukseen hakeudutaan vapaaehtoisesti ja valintakokeiden kautta, siis vastaavasti kuten kriisinhallintatehtäviinkin. Hakijoilta edellytetään muun muassa hyvää kuntoa ja terveyttä, paineensietokykyä, kielitaitoa sekä halukkuutta lähteä ulkomaille varusmiespalveluksensa jälkeen. Tyypillisesti koulutukseen hakeutuvat henkilöt ovat

jo lähtökohtaisesti olleet kiinnostuneita kansainvälisistä kriisinhallintatehtävistä ja lähes kaikki ovat hakeutuneet niihin pian reserviin siirryttyään. Mielienkiintoista onkin seurata, säilyykö kiinnostus kriisinhallintatehtäviä kohtaan nykyisellä tasolla myös tulevilla asevelvollisilla.

Kansallista ja kansainvälistä koulutusta

Valmiusjoukon 347 päivää kestävä palvelus sisältää monipuolista koulutusta. Ensimmäinen puoli vuotta keskittyy kansalliseen koulutukseen, kun taas toinen puolikas koostuu valmius- ja kriisinhallintakoulutuksesta lukuisine harjoituksineen. Jälkimmäiseen jaksoon on myös perinteisesti kuulunut osallistuminen ulkomailla harjoitukseen, jossa joukko on päässyt mitaamaan osaamistaan ja harjaantumaan kansainvälisessä yhteistoiminmassa, kansainvälisen avun antamisessa ja

vastaanottamisessa.

SKVJ-yksiköt ovat vuosien varrella osallistuneet harjoituksiin muun muassa Ruotsissa (Aurora), Norjassa (Cold Responce, Trident Juncturee) ja Baltian maissa (Saber Strike, Hedgehog, Spring Storm). Nämä harjoitukset ovat tarjonneet kotimaan harjoituksia suuremman, monipuolisemman ja haastavamman harjoitusympäristön sekä ennen kaikkea arvokasta kokemusta yhteistyöstä muiden asevoimien kanssa.

Palaute yhteistyökumppaneilta suomalaisten osaamisesta on ollut pelkästään positiivista. Palkatulle henkilökunnalle oppia on kertynyt myös harjoitusten ja kuljetusten suunnittelusta, kansainvälisessä esikunnassa ja yhteysupseereina toimimisesta sekä erotuomaritehtävistä. Yksittäiselle valmiusjoukon varusmiehelle osallistuminen harjoitukseen ulkomailla on tietenkin unohtumaton kokemus! Valitettavasti kansainvälinen harjoitus toiminta on viime vuodet ollut koronatilanteesta johtuen pysähdyksissä, mutta tällä hetkellä tulevien vuosien harjoituksia suunnitellaan jo kiivaasti.

SKVJ-koulutusta arvioidaan kansainvälisten harjoitusten lisäksi säännöllisesti myös Nato-arvioinneissa. Nämä Naton standardien mukaan toteutetut

arviointit ovat osa Maavoimien suunnitelmallista joukkotuotantoa kansainvälisesti yhteensopivien joukkojen tuottamiseksi. Naton neliportaisen arviointijärjestelmän (Nato OCC E&F) ensimmäisellä tasolla (NEL1, Nato Evaluation Level 1) arvioidaan joukon yhteistoimintakykyä (Interoperability), kun taas toisella tasolla (NEL2, Nato Evaluation Level 2) mitataan joukon suorituskykyä ja toimintavalmiutta (Combat Readiness). Kumpaakin tasoa edeltää kansallisesti toteutettu itsearviointi (SEL1 ja SEL2, Self-Evaluation Level 1 ja 2).

Arviointijärjestelmällä pyritään varmistamaan, että eri valtioiden asevoimat täyttävät Naton asettamat vaatimukset yhteensopivuudelle ja kykenevät tosiasiallisesti yhteistyöhön operaatioissa. Arvioitavia kohteita ovat muun muassa materiaallinen valmius, joukon toimintatavat sekä asiakirjojen ja käskyjen kansainvälinen yhteensopivuus. Porin prikaati on saanutkin toimia eräänlaisena edelläkävijänä Puolustusvoimissa Nato-arvioitujen joukkojen tuottamisessa, sillä ensimmäinen NEL1-arviointi toteutettiin jääkärikomppanialle vuonna 2012. Arvioinnit ovat myös hyvä työkalu SKVJ-koulutuksen kehittämiseen, sillä valitettavan

harvoin joukkojen osaamista mitataan yhtä tarkasti ja vieläpä ulkopuolisten toimesta.

Viimeksi valmiusjoukon osaamista mitattiin Porin prikaatin 1. jääkärikomppanian sekä 1. pioneerikomppanian varusmiehistä ja henkilökunnasta 8.-11.11.2021 järjestetyssä NEL2-arvioinnissa. Arvioinnin toteutti Naton kouluttama kansainvälinen arviointiryhmä, joka koostui tällä kertaa suomalaisista, ruotsalaisista ja ukrainalaisista arvioitsijoista. Lisäksi arviointia olivat valvomassa Naton asettamat monitorit. Arvioinnin päätyttyä heistä yksi totesikin, ettei "ole koskaan aikaisemmin nähnyt yhtä ammattitaitoista arvioitavaa joukkoa". Myös suomalaisten varusmiesten englanninkielen taso keräsi kiitosta. Kansainvälistä yhteensopivuutta siis tuskin tarvitsee epäillä. Kaiken kaikkiaan arvioitavat joukot suoriutuivat loistavasti, mistä jälleen kerran kiitos kuuluu yksiköiden ammattitaitoiselle henkilökunnalle ja osaaville varusmiehille!

*Arvioinnista saadut havainnot sekä ulkopuolinen palaute ovat merkittäviä koulutuksen jatkuvan kehittämisen kannalta.
Puolustusvoimat/Tatu Tanila*

Suomen kansainväliset valmiusjoukot

Teksti: Frans Ramberg Kuva: Puolustusvoimat/Risto Kohonen

Jääkärikomppania pukee päälleen joukkojenhallintavarustusta ja ottaa mellakkakilvet mukaan, kun vihainen joukko lähestyy tukikohtaa. Joukkueellinen sotilaita ajaa panssaroidut ajoneuvonsa järjestörakennuksen pihaan ja ottaa YK:n avustustyöntekijän kyytiin. Paikallinen siviili tuo maasta paljastuneen tykistön kranaatin sotilaiden vartiomalle portille, eikä yhteistä kieltä ole. Taisteluhelikopteri lentää partiointia tekevien sotilaiden yllä, vahtien uhanalaista aluetta sivustassa. Tässä muutama esimerkki koulutus-tilanteista, joita Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa palveleville tulee vastaan.

Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa (SKVJ) koulutetaan varusmiehille kriisinhallinnan perusteet. Tavoitteena on tuottaa kriisinhallintaoperaatioihin sopivia sotilaita, jotka voivat halutessaan hakeutua kansainvälisiin tehtäviin. Pelkäästään

SKVJ-koulutuksella ulkomaille ei kuitenkaan lähdetä, vaan tehtäviä edeltää aina operaatiokohtainen koulutus, jonka Porin prikaatin Kriisinhallintakeskus järjestää.

SKVJ:ssa palvelevat varusmiehet valitaan kaksipäiväisessä valintatilaisuudessa. Siihen sisältyy lihaskuntotesti, haastattelu, 12 minuutin juoksutesti, peruskoe 2b sekä evakuoititesti. Hakijoilta edellytetään paineensietokykyä ja hyvää terveydentilaa sekä fyysistä kuntoa. Myös englannin taito on tarpeen. Kaikille valituille palvelusaika on tehtävästä riippumatta 347 vuorokautta.

Ennen kriisinhallintakauden alkua joukko koulutetaan toimimaan jääkärikomppanian. Ensimmäisen kuuden kuukauden aikana läpivienistä löytyvät kaikille perusyksiköille tutut koulutusjaksot: alokasjakso, koulutushaarajakso, erikoiskoulutusjakso ja joukkokoulutusjakso. Niiden jälkeen joukkueena taistelemi-

nen onkin jo tuttua ja joukko alkaa harjaantua komppanian tehtävissä.

Barettimerkkikoe yhdistää

SKVJ:ssa palvelustaan suorittavat tunnistaa baretissa käytettävästä kultaisesta kruunupäisestä leijonakokardista. Kyseisen kokardin voi ansaita barettimerkkikokeessa. Tässä useamman päivän kestävässä kokeessa testataan ryhmän kaikkia toimintakyvyn osa-alueita ja jokainen pääsee kokeilemaan omia rajojaan haastavissa olosuhteissa. Ennen kaikkea barettimerkkikoe kehittää joukon yhteenkuuluvuutta ja henkeä.

Joukon kriisinhallintakoulutus ajoittuu viimeisen puolen vuoden aikana pidettävään kriisinhallintakoulutuskauteen (KRIHA-kausi). Tämä kuusiviikkoinen kausi sisältää valmistavan koulutuksen (kolme viikkoa) sekä KRIHA-harjoitukset

(kolme viikkoa). Painopiste kaudella on kriisialueille tyypillisiin uhkiin varautumisessa. Normaalisti KRIHA-kausi huipentuu kansainväliseen harjoitukseen ulkomailla, mutta COVID19 -pandemiasta johtuen Suomen kansainvälistä valmiusjoukkoa ei ole lähetetty harjoituksiin viimeiseen kahteen vuoteen.

Kriisinhallintakauden harjoituksissa joukko toimii kuvitteellisessa skenaariossa, johon on luotu sisällissodan runtelema valtio. Tämä kuvitteellinen valtio on saanut vaikutteita alueilta, joissa suomalaiset rauhanurvaajat ovat toimineet: Lähi-Idästä, Afrikasta ja Balkanilta. Joukot majoituvat harjoituksissa Huovrinteen lähiharjoitusalueella Camp Maurissa, joka kuvaa tukikohtaa ulkomailla.

KRIHA-koulutus alkaa perusteopetuksella ja käytännön harjoitteilla, jotka toteutetaan yhteisesti kasarmi- ja maasto-olosuhteissa ensimmäisten kolmen viikon aikana. Aiheisiin kuuluvat muun muassa räjähdeturvallisuus-, joukkojenhallinta- ja partiointikoulutus. Perusopetuksella on tarkoitus luoda pohja toiminnalle KRIHA-harjoituksissa.

SKVJ läpäisi Naton arvioinnin

KRIHA-harjoituksia pidettiin tänä vuonna kolme kappaletta. KRIHA1- ja KRIHA2-harjoituksissa joukot harjaantuvat kriisialueella toimimiseen. Harjoitusten aiheita olivat muun muassa partiointi, saattue, etsintä, tukikohdan suojaaminen sekä toi-

minta nopean toiminnan reservissä. Vuoden harjoituksista viimeisenä järjestetyssä NEL2-arvioinnissa (NATO Evaluation Level 2) mitattiin jääkärikomppanian suorituskyky. Suomalaisen lisäksi arvioitsijajoukossa oli edustajia NATO- ja NATO-yhteistyökumppanimaista. Harjoitusta edeltävien oppien soveltamista käytäntöön testattiin ja johtajat toteuttivat omat päätöksensä ilman kouluttajien apua. NEL2-arvioinnin tavoitteena oli mitata jääkärikomppanian suorituskykyä haastavassa KRIHA-opeeraatiossa. Kolme päivää kestäneen arvioinnin aikana jääkärikomppania suoritti sille käsketyt tehtävät omalla vastuualueellaan. Alueella toimi useita osapuolia: siviilejä, paikallisia viranomaisia, puolisotilaallisia organisaatioita ja YK:n toimijoita.

Osapuolia esittivät maaliostasastoissa olleet varusmiehet ja henkilökunta, jotka eläytyivät rooleihinsa, jotta arvioitavana olevat joukot joutuivat mahdollisimman todenmukaisiin tilanteisiin.

Arvioinnissa mitattiin myös joukon toimintaa helikopterien kanssa. Komppanian evakointeja, sekä nopeaa joukkojen siirtämistä oli tukemassa Utista NH-90 kuljetushelikopteri. Lisäksi joukolle tulitukseen alistettua taisteluhelikopteria oli kuvaamassa HH10 (MD 500) -kopteri. Joukko suoriutui arvioinnista hyvillä arvosanoilla ja seuraavan kerran jääkärikomppania tullaan arvioimaan kolmen vuoden kuluttua.

Suomen kansainvälinen valmiusjoukko vaalii suomalaisen kriisinhallinnan perinteitä ja on olennainen osa Porin prikaatin identiteettiä Maavoimien kriisinhallintajoukkojen kouluttajana. 1. Jääkärikomppania kouluttaa rungon Suomen kansainväliseen valmiusjoukkoon ja ylläpitää joukkojen kunniakasta historiaa ajassa ja arjessa Maavoimien suorituskyvyn hyväksi.

Look good, do good!

Haluatko itse valita, mitä teet isona?

Puolustusvoimat on yli 12 500 työntekijän työyhteisö, jossa työskentelee hieman alle 8 000 sotilasta ja hieman yli 4 000 siviiliä. Maavoimien joukko-osastojen henkilöstöstä yli 15 prosenttia eli noin 700 henkilöä työskentelee Porin prikaatissa. Porin prikaatin monipuoliset sotilas- ja siviilitehtävät sijoittuvat Säskylään, Niinisaloon, Turkuun ja Vaasaan. Suuresta henkilöstön määrästä johtuen Porin prikaati on myös Maavoimien suurin rekrytoija: Kotiutuvista varusmiehistä saadaan vuosittain noin 100 uutta työntekijää Porin prikaatiin,

usein ensin sopimussotilaaksi ja myöhemmin upseerin-, aliupseerin-, erikoisupseerin-, tai siviilivirkoihin Porin prikaatin ja koko Puolustusvoimien tarpeisiin.

Puolustusvoimat tarjoaa henkilöstölleen perus-, jatko- ja täydennyskoulutusta, jolla vastataan toimintaympäristön tarpeisiin ja erityispiirteisiin. Kouluttautumisen lisäksi henkilöstön ammattitaito rakentuu työssä oppimalla. Osaamisen kehittämiseen liittyy usein myös palvelus kansainvälisissä tehtävissä, joihin Porin prikaatissa työskentelevillä on keskimääräistä pa-

remmat mahdollisuudet päästä. Kriisinhallintaan liittyvät koulutus- ja tukitehtävät ovat myös merkittävä osa Porin prikaatin työntekijöiden arkea.

Puolustusvoimien koko henkilöstön fyysisellä toimintakyvyllä on yleiseen asevelvollisuuteen perustuvassa maanpuolustusjärjestelmässä suuri merkitys. Palkatun henkilöstön fyysisen toimintakyvyn ylläpitämisen perusteina ovat poikkeusolojen valmiuden sekä normaaliolojen työtehtävien asettamat vaatimukset. Porin prikaatin henkilöstöllä on erinomaiset mahdollisuudet ylläpitää omaa toimintakykyään, myös työajalla. Käytössä ovat mm. uimahalli, ulko- ja sisävoimailupaikat, kamppailutila sekä monipuoliset pyöräily-, juoksu- ja hiihtoreitit.

Yksi puolustusvoimien vahvuuksista työnantajana on hyvä mehenki ja työilmapiiri sekä työyhteisö. Tämä käy ilmi vuosittaisesta työilmapiirikyselystä. Porin prikaatissa vallitsee reipas porilaishenki ja yhdessä tekemisen meininki, jotka parhaimmillaan kantavat läpi varusmiespalveluksen aina työelämään saakka. Jokainen Porin prikaatilainen haluaa vaikuttaa siihen, että saa jatkossakin tehdä töitä osaavien työkavereiden kanssa. Rekrytoinnin

kannalta tärkein työ tehdäänkin juuri perusyksiköissä, laadukkaan varusmieskoulutuksen myötä.

Siviilinä voi työllistyä Puolustusvoimiin ilman varusmiespalvelusta tai naisten vapaaehtoista asepalvelusta. Riittää, että hakijalla on tehtävään soveltuvaa osaamista ja oikea asenne. Porin prikaatissa siviilejä työskentelee muun muassa hankintasihteerin, tiedottajan, sairaanhoitajan, varastomestarin, tietopalveluasiantuntijan, dokumentoijan, liikuntavahtimestarin, fysioterapeutin, asentajan ja ajojärjestelijän tehtävissä.

Sotilastehtävät edellyttävät Suomen kansalaisuutta, toisen asteen tutkintoa, suoritettua varusmiespalvelusta tai naisten vapaaehtoista asepalvelusta sekä hyvää fyysistä kuntoa. Rekrytointiin sisältyy 12 minuutin juoksutesti, jossa tulee saavuttaa tehtäväkohtainen fyysisen kunnan tavoitetaso. Puolustusvoimien virkaan nimitettävältä vaaditaan myös tehtävien edellyttämää luotettavuutta.

Upseerin uralle pääsee hakeutumalla Maanpuolustuskorkeakoululle sotatieteiden kandidaatin koulutusohjelmaan. Upseerit työskentelevät johto-, suunnittelu- ja asiantuntija- sekä koulutustehtävissä. 2–4 vuoden välein tapahtuva tehtäväkierto ja runsas täydennyskoulutus ovat osa jokaisen upseerin uraa. Useimmat upseerit osallistuvat

myös kansainvälisiin tehtäviin jossain vaiheessa uraansa. Porin prikaatissa upseerit työskentelevät mm. opetusupseerin, joukkueenjohtajan, yksikön päällikön, sektorijohtajan, operaatiokeskuksen päällikön ja pataljoonan komentajan tehtävissä.

Aliupseerien opinnot koostuvat työn kanssa lomittuvista perus-, yleis- ja mestaritason opintokokonaisuuksista sekä niiden välisistä täydennyskoulutuksista. Perustason opinnot aloitetaan viimeistään vuoden kuluessa työn aloituksesta. Aliupseerien tehtävissä korostuu käytännön osaaminen. Porin prikaatissa aliupseerit työskentelevät mm. opetusaliupseerina, joukkueen kouluttajana, yksikön väepelinä, toimistoaliupseerina, kunnossapitomestarina, järjestelmäaliupseerina, liikuntakasvatusaliupseerina, vartiopäällikkönä ja esikuntamestarina.

Erikoisupseeri on varusmiespalveluksen tai naisten vapaaehtoista asepalveluksen sekä siviilissä yleensä korkeakoulututkinnon suorittanut ammattisotilas. Erikoisupseeri työskentelee asiantuntijana sotilasvirassa. Erikoisupseerit voivat osaamisen ja kokemuksen karttuessa siirtyä puolustusvoimissa vaativampiin asiantuntija- tai esimiestehtäviin, aina kenraalin tehtäviin asti. Myös aliupseeristosta voi koulutusedellytysten täyttyessä siirtyä erikoisupseeriksi. Porin prikaatissa eri-

koisupseerit työskentelevät mm. järjestelmäinsinöörinä, sektorijohtajana, aseinsinöörinä, tietohallintopäällikkönä ja ajoneuvo-osaston johtajana.

Sopimussotilaan tehtävä on hyvät ponnistuslauta sotilasuralle. Useimmiten sopimussotilaat ovat juuri kotiutuneita reserviläisiä, jotka hakeutuvat varusmiespalveluksensa jälkeen kouluttajan tehtäviin 6–12 kuukaudeksi, usein omaan varusmiesaikaiseen perusyksikköön. Porin prikaatissa sopimussotilaalla on mahdollisuus nähdä ja tutustua monipuolisesti sotilastehtäviin, joita Puolustusvoimissa on tarjolla. Lisätietoja sopimussotilaan tehtävistä kannattaa kysyä omalta kouluttajalta.

Porin prikaati on kilpailukykyinen, nykyaikainen ja monipuolinen työnantaja, joka tarjoaa mielenkiintoisia ja haastavia työtehtäviä hyvässä työilmapiirissä. Jatkossakin Porin prikaatin riveihin tarvitaan osaavia ja innostuneita työntekijöitä. Tervetuloa töihin!

pvrekry.fi
facebook.com/pvrekry
valtiolle.fi
upseeriksi.fi

Lähteet: puolustusvoimat.fi, Puolustusvoimien henkilöstötilinpäätös 2020
Kirjoittaja: Porin prikaatin henkilöstöosasto
Kuvat: Puolustusvoimat

Uusi - vanha Porilainen

Teksti: luutnantti Konsta Nurmela

Kuvat: tykkimies Mikko Salmela

105. kadetti- ja 88. merikadettikurssi valmistui juhlapäivinä menoin Santahaminan saarella, toista vuotta peräkkäin poikkeusjärjestelyin toteutetussa ylentämis- ja nimittämistilaisuudessa 27.8.2021. Tasavallan Presidentti **Sauli Niinistö** ylensi Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen palvelukseen yhteensä 152 luutnanttia. Porin prikaatissa työuransa aloitti 13 luutnanttia. (Ingressi)

Olen luutnantti **Konsta Nurmela**, opetusupseeri 3. jääkärikomppaniasta. Varusmiespalveluksen suoritin 1/16 Porin prikaatissa Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa. Varusmiespalveluksen jälkeen palvelin yhden rotaation FCR:ssä, jossa kypsä ajatus hakea kadettikouluun. Opinnot 105./88. kadettikurssin maavoimien opintosuunnalla alkoivat syyskuussa 2018. Aselajivalinnoissa talvella 2019 valitsin panssariopintosuunnan ja palveluspaikkavalinnoissa talvella 2020 valitsin Porin prikaatin.

Miksi Porin prikaatiin?

Jo varusmiespalveluksen aikana Porin prikaati jäi mieleeni ympäristönä, jossa koulutuskulttuuri ja sen kehittäminen ovat keskiössä. Lähiharjoitusalueet ovat todella laadukkaita, ampuma-alueet ja -radat sijaitsevat lähellä ja koulutukseen varattu kalusto on pääosin modernia ja erittäin hyväkuntoista. Lisäksi simulaattoreita hyödynnetään koulutuksessa jatkuvasti enemmän ja enemmän.

Porin prikaatille leimallista on se, että omaa erikoisosaamista halutaan tuoda myös muiden saataville ja tunnistettaessa oma osaamisvajae osataan pyytää apua alan erikoisosaajilta. Ei ja-

kauduta omiin leireihin, vaan tuetaan muita ja kehitytään siinä ohessa itskin. Esimerkiksi minä johdin ryhmän taisteluammunnan osana Satakunnan tykistörykmentin asemaanojo- ja ampumaharjoitusta, jossa painopiste oli epäsuorantulen ammunnoissa. Itselle oppia tuli ammuntojen valmistelusta ja käytännön järjestelyiden hoitamisesta juuri täällä, Niinisalossa. Isommassa mittakaavassa hyvä esimerkki osaamisen jalkauttamisesta muille on kriisinhallinnan viitekehys ja siihen liittyvä asiantuntevuus Porin prikaatissa.

Uran alkutaival

Minun lisäksi 3. jääkärikomppaniassa aloitti kaksi uutta luutnanttia. Meillä kolmella laskeutuminen työelämään oli varmasti kevyemmästä päästä, kun taas osa kurssiveljistä aloitti työnsä koulutusupseereina tai aliupseerikurssin linjanjohtajina. Kevyt laskeutuminen mahdollisti muun muassa XA -kurssille osallistumisen. Loka-marraskuun vaihteen neljä viikkoa kului rattoisasti opiskellen ensin 200 -sarjan ja sen jälkeen

180 -sarjan vaunujen rakenteen sekä ajamisen ja johtamisen perusteet. Seuraavaksi vuorossa on vaunumiehistön taisteluteknistä kouluttamista ja taistelun tukemisen kouluttamista.

Koulun arjesta työelämään siirtyminen on sujunut kaikinensa hyvin. Joitakin muutoksia ja eroavaisuuksia on luonnollisesti tullut vastaan. Esimerkiksi se, että matka työpisteelle on 50 minuuttia entisen 5 minuutin sijaan. Positiivisena ilmiönä puolestaan olen havainnut sen, että vapaa-aika on todella vapaa-aikaa. Iltaisin ei tarvitse hoitaa CDH:n hengessä esimerkiksi ballistisen kuusen etsimistä pioneirilaiturin rannasta.

Porin prikaatissa nuoren upseerin tehtäväkirjo on monipuolinen. Yksiköstä riippuen on mahdollista työskennellä jopa yksikön varapäällikkönä tai esikunnan eri toimistoupseerin tehtävissä ennen maisterikurssin alkua. Lisäksi kriisinhallinnan eri tehtäviä on tarjolla nuorille upseereille. Monipuolinen työkirjo sopii minulle, sillä haluan kehittyä kandidaatti-aikana mahdollisimman monipuolisissa tehtävissä.

YOUR FUTURE

OUR AMMO

Through precision engineering, a dedicated workforce and careful design, Nammo offers ammunition solutions for any field of operation. Designed to meet any challenge, our munitions are created with incredible attention to detail, giving forces the edge.

Nammo

SECURING THE FUTURE

Atria[®]

PERHETILOILTA VUODESTA 1903

FINAVIA

for smooth travelling

AKR.FI

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin tömäkät ominaisuudet vakuutukseen, että kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle. Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta:
lahitapiola.fi/auto

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin:
Traficom/ajoneuvojen rekisteröintitilasto.
Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

 MEILTÄ
SAAT
BONUSTA
s-kanava.fi

 LÄHITAPIOLA
Länsi-Suomi

Prikaatin panssarintorjuntaohjusjoukkueelle voitto koulutustason mittauksessa

Toimittanut: Sanna Närä

Maavoimien vaikuttamisharjoituksessa arvioitiin 16.11.2021 panssarintorjuntaohjusjoukkueiden varusmiesten osaamista. Kyseessä oli koulutustason mittaus, jossa joukkueiden suoriutumisen kattavaan arviointiin hyödynnettiin Puolustusvoimien simulaattoriavusteisista koulutuksen järjestelmistä kaksipuoleisen taistelun (KASI) simulaattoria. Arvioitavina olivat esimerkiksi puolustukseen ryhtyminen, johtamistoiminta, taistelunjohtaminen, ohjustulenkäytön suunnittelu ja johtaminen sekä joukkueen kokonaistulenkäyttö.

Mittaukseen osallistui viisi ohjusjoukkuetta eri joukko-osastoista ja Jääkäriprikaatin varusmiehistä koostunut maaliosasto toimi vastapuolella. Porin prikaatista mukana oli Satakunnan

jääkäripataljoonan Panssarintorjuntakomppanian varusmiehistä koostunut panssarintorjuntaohjusjoukkue, joka palkittiin parhaina panssarintorjujina. Voitto tuli Porin prikaatille 17 vuoden taun jälkeen.

Varusmiesten rohkeus ja ryhmähenki siivittivät voittoon

Voitokkaassa joukkueessa mukana olleet upseerikokelaat **Julius Saarinen** ja **Matias Painilainen**, alikersantti **Mikael Mäenpää** ja jääkäri **Sakari Mikola** ovat syystäkin tyytyväisiä suoritukseen.

- Toimin panssarintorjuntaohjusjoukkueen johtajana. Käytännössä siis saimme tulenjohtajan kanssa käskyn, jonka perusteella lähdimme suunnittelemaan

ja toteuttamaan joukkueen tehtävää. Koulutustason mittauksessa tämä tarkoitti nopeaa toiminta-alueen tiedustelua oman joukkueen tiedustelupartion avulla. Maastontiedustelun pohjalta teimme ripeän päätökseen joukkueen ryhmittymisestä. Tällä välin joukkue oli jo siirtynyt lähialueelle joukkueenvarajohtajan johdolla ja suorittanut tarvittavat valmistelut. Tämän jälkeen annoimme tulenjohtajan kanssa omat käskymme joukkueemme ryhmänjohtajille. Käskyjen mukaan joukkueen ryhmät lähtivät suorittamaan tehtäviään. Taisteluiden aikana tehtäviini kuului muun muassa ryhmien ohjeistaminen ja tarkastaminen, oman kuin myös ylemmän johtoportaan tilannetietoisuuden ylläpito sekä tulenjohtajan kanssa yhteistyössä joukkueen epäsuorantulen käytön mahdollisuuksien suunnittelu.

Joukkueen tulenjohtajana toiminut Painilainen kuvailee tehtävää:

- Meidän piti estää vihollisen pääsy tälle uralle. Periaatteessa siis ryhmityimme puolustukseen. Minä ja joukkueenjohtaja teimme päätöksen siitä, millainen puolustus tehdään. Tulppasimme molemmat urat ja pysäytimme vihollisen. Mäenpään mukaan harjoitus vaati pää-

töksentekokykyä, sillä panssarintorjunta on suhteellisen itsenäistä toimintaa. Lisäksi Mikkola korostaa onnistumisen perustuneen ryhmätyöskentelytaitoihin, joita vaaditaan panssarivaunujen löytämiseksi. Samoilla linjoilla on myös Saarinen.

- Uskon, että onnistumisen takana on kaikkien joukkueeseen kuuluvien panostus. Olemme panostaneet joukkueen yhteishenkeen, sekä tasavertaiseen toimintaan. Tämän myötä olemme hitsautunut todella yhtenäiseksi joukkueeksi, joka varmasti kykenee toimimaan vaativissa ja stressaavissa tilanteissa. Tässä porukassa ryhmänjohtajat, joukkueenvarajohtaja sekä tulenjohtaja ovat muodostuneet erinomaisiksi ammattilaisiksi omissa toimialoissaan ja se mahdollistaa minulle joukkueenjohtajana helpon ja sujuvan johtamisen.

Kelit Rovajärvellä olivat kohdillaan ja mahdollistivat myös hyvän talviolosuhteissa toimimisen harjoittelun. Panssarintorjuntaan talvi tuo uusia kulmia ainakin oman toiminnan suojaamisen kannalta, sillä muun muassa panssarintorjunnasta lähtevä lämpöjälki on otettava huomioon. Tämä oli hyvä kokemus, varusmiehet summaavat yhteen ääneen.

Kouluttajilla vastuu tason ylläpidosta

Panssarintorjuntakomppanian kouluttajat pääsivät seuraamaan koulutustason mittausta Rovajärvellä, mutta eivät tietenkään voineet puuttua varusmiesten suoritukseen.

- Kouluttajina meillä oli oikeus kulkea mittauksenjohtajan perässä mutta ei puuttua itse tapahtumaan millään tapaa. Jossain vaiheessa pitikin poistua autoon seuraamaan suoritusta virven välityksellä, kun ei meinattu malittaa olla puuttumatta, summaa joukkueenjohtajana toiminut kersantti **Teemu Korpiaho**.

Korpiaho ei kuitenkaan ota kunniaa hyvästä suoritteesta oman koulutuksensa piikkiin, vaan kyseessä olo koko kouluttajaryhmän yhteispanos. Yliker-

"Oman haasteensa panssarintorjuntaohjusjoukkueiden suoritukseen toivat myös Rovajärven talvi, sillä osa varusmiehistä harjoitteli nyt ensimmäistä kertaa talviolosuhteissa."
Kuva: Minja Lallukka

Osa Porin prikaatin voittajajoukkueesta. Vasemmalla Matias Painilainen, keskellä Mikael Mäenpää ja oikealla Sakari Mikkola. Kuva: Puolustusvoimat

santti **Anna Pirttimäki** toimi joukkueenvarajohtajana, vänrikki **Arvo Nikali** joukkueen sopimussotilaana sekä kersantti **Kalle Leppänen** vaunukouluttajana.

Kuinka sitten tällä kertaa kaikki meni niin sanotusti nappiin? Tämä on yhä aikaa sekä helppo että vaikea kysymys, sillä syitä on monia.

- Mittausryhmä mainitsi rohkeuden yhtenä selkeästi muista joukkueista poikenneena piirteenä. Koulutus on saatu sille tasolle, että jokainen luottaa omiin kykyihinsä ja joukkueen kykyyn suorittaa sille annetut tehtävät. Rohkeus ei tässä kohtaa tarkoita sitä, että uskaltaa syöksyä telamiina sylissä vaununtelan alle, vaan sitä että uskaltaa tehdä päätöksen ja seistä sen takana myös tiukissa, nopeissa ja vaikeissakin tilanteissa. Tällä mahdollistuu nopea ja epäröimätön reagoitukyky vihollisen liikkeisiin, Korpiaho pohtii.

Joukkuetta tulee ohjata ja kouluttaa oikeaan suuntaan helposti ymmärrettävällä ja loogisesti jatkuvalla tavalla. Panssarintorjuntaohjusjoukkueessa johtajakoulutukseen myös panostetaan: joukkueen varusmiesjohtajia on mentoroitu sekä koulutettu oikeanlaiseen johtamiskulttuuriin koko palveluksen ajan ja Korpiahon mukaan tämä näkyy.

- Jokaisella tasolla oli se sitten miehistö, ryhmänjohtaja tai kokelas, kaikki haluavat täyttää tehtävänsä eivätkä pettä johtajansa luottamusta. Varusmiesten suusta usein kuultuna he kokevat joukkueen olevan yksi iso perhe, yhteisellä asialla.

Kouluttajat pitävät tärkeänä myös omaa intohimoaan ja kiinnostustaan

kouluttamiseen, tällöin on luonnollista seurata, mitä joukkueessa tapahtuu jokaisella sen tasolla. Koulutustaso pidetään siis kouluttajien toimesta korkealla jatkossakin laittamalla itsensä likoon eli menemällä sinne mättään reunalle itse. Hyvää reseptiä on siis turha vaihtaa.

Millainen on sitten hyvä panssarintorjuja?

Sekä varusmiehet että heidän kouluttajansa tarjoilevat samanlaisia ajatuksia. Panssarintorjuntien parhaimpiin kuuluva on oma-aloitteinen, mukautumiskykyinen ja muut huomioiva. Varsinaiseen suorituskäyttöön mentäessä esiin nousee paitsi paineensietokyky niin myös hyvä fyysiikka.

- Kun lopulta pääsee katsomaan vaunun sivuprofiilia ohjuksen kiikaritähntäimen läpi, tulee käsien olla riittävän vakaat varman osuman saamiseksi. Stressaavuuden lisäksi panssarintorjunnan tehtävät ovat usein myös raskaita ja siirtymät saattavat olla pitkiä ja tapahtuvat pimeään aikaan usein mukana raskas sekä laaja sinko-, ohjus- ja optiikka kalusto, Saarinen tiivistää.

Fyysinen toimintakyky onkin myös osa kouluttajan osaamista: Panssarintorjuntaohjusjoukkueessa kouluttajat ovat aina mukana, kun varusmiehet ovat kuntoilemassa.

- Meidän omia joukkueen sisäisiä hyveitä taas ovat olleet huumorintaju ja se, että tukee kavereita, antaa muiden eteen enemmän kuin itsensä ja eikä luovuta. Joukkueessa useimmille panssarintorjunta on enemmän kuin koulutushaara, Korpiaho summaa.

Tapanin Maljaa tavoittelemassa

Teksti: jääkäri Markus Kuivanen

Perinteikäs Tapanin Maljan kilpailu mitteloitiin 22.9. Niinisalossa ja viikkoa myöhemmin 30.9. Säkylässä. Niinisalossa päästiin kisaamaan vuoden ensimmäisissä nollakeleissä. Kisaajia pieni kylmyys ei kuitenkaan haitannut, sillä pukeutuminen ja asenne olivat kohdallaan. Sotilaan perustaitoihin kuuluu toimintakyvyn ylläpitäminen pukeutumalla tilanteen mukaan. Säkylässä vallitsi kaunis syyskeli, josta kilpailijat ja järjestäjät saivatkin nauttia.

Säkylässä ja Niinisalossa noin kymmenen kilometrin mittaiseen kilpailuun osallistui molemmilla paikkakunnilla 12 joukkuetta. Joukkueet koostuivat varusmiehistä, kantahenkilökunnasta ja reserviläisistä. Kilpailu piti sisällään erilaisia sotilaallisia taitoja

vaativia rasteja, sekä tietysti jalan kuljettavat rastien väliset siirtymät. Rastit vaativat hyviä sotilaallisia taitoja, tietoa, kestävyyskuntoa, suunnistustaitoa ja reipasta mieltä. Kilpailuun sisältyi harjoituskäsikranaatin tarkkuusheittoa, tarkkuusammuntaa, suunnistusta sekä muita erinäisiä tehtävärasteja.

Kilpailun perinteet ulottuvat 24 vuoden taakse. Helmikuussa 1997 Turun Pataljoonan 5. Jääkärikomppanian varapäällikkönä toiminut kapteeni **Tapani Kulmala** menehtyi helikopterionnettomuudessa Makedoniassa ja saman vuoden kesäkuussa Kulmalan vanhemmat lahjoittivat Porin prikaatille ja Säkyllän Varuskunnan Urheilijat ry:lle "Tapanin Maljan", josta tuli tavoiteltu kiertopalkinto vaatimaan varuskunnalliseen kilpailuun. Kilpailu onkin Kulmalan

muistokilpailu, joka sai inspiraationsa hänen monipuolisesta liikuntaharrastuksestaan.

Niinisalon kilpailun johtaja vääpeli **Alexi Forsberg** oli innoissaan Tapanin Maljasta. Forsberg on aikoinaan itsekin osallistunut kyseiseen kilpailuun Säkylässä hyvällä menestyksellä. Forsberg on halunnut tuoda tämän vuotiseen kilpailuun uudenlaista ilmettä, kuten muun muassa lisäämällä tyyliin sopivaa huumoria. Hän painottaakin, että urheilun ja liikunnan pitää olla ennenkaikkeaa hauskaa.

Säkylässä kilpailun johtajana toimi vääpeli **Henri Pulkkinen**. Kilpailun johtajana tämä oli Pulkkiselle toinen kilpailu, mutta hän on ollut aikaisemmin mukana järjestelyorganisaatiossa. Pulkkinen piti kisaa kaikin puolin onnistuneena ja jopa sää suosi urheilijoita.

Perinne tulee ainakin kilpailujen johtajien perusteella jatkumaan ja kilpailujen taso kovenemaan entisestään. Säkyllän kilpailun paras varusmiespartio oli Panssarintorjuntakomppaniasta, henkilökunnan pisimmän korren veti Kriisinhallintakeskuksen partio, sekä reserviläisten särmin partio tuli Varsinais-Suomen maakuntakomppaniasta.

Niinisalossa Tapanin Maljan sai hypysiinsä Tiedustelukomppanian henkilökunnan partio kapteeni **Niskasen** johdolla. Toiselle sijalle ylsi Lentotiedustelukomppanian jääkäri **Hölsön** luotsaama partio. Kolmantena jääkäri **Tuomisen** joukkue, joka on myös Lentotiedustelukomppaniasta.

Kuva: alikersantti Julius Vihavainen

pintos

RAUDOITTEET

OKARIA-TUOTTEET

KIINNIKKEET

KUN TAHDOT PANKILTASI ENEMMÄN

Aito
Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

Aito Säästöpankki | p. 010 311 6400*
saastopankki.fi/aito

* Hinta 8,25 snt/puhelu + 16,69 snt/min (alv 2,4%) soitettaessa kotimaan, lanka- ja matkapuheliliittymästä.

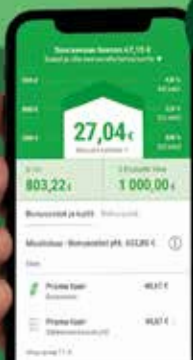
S-MOBIILI ON ARJEN APURI.

S-MOBIILISTA LÖYDÄT

ETUJA

BONUS-
TIEDOT

KUITTI-
TIEDOT

OMAT
OSTOT

RAVINTO-
LASKURI

JÄ
PALJON
MUUTA!

LATAA MAKSUTON S-MOBIILI!

1

Lataa

2

Kirjaudu

3

Käytä ja hyödy!

SATAKUNTA[®]
Satakunnan Osuuskauppa
satakunnanosuuskauppa.fi

LAATUMERKIT AMMATTITÄIDOLLA

Husqvarna

STIGA

STIHL

POLARIS

- 2+2 vuoden takuu •
- Huolto • Varaosat •
- Laitteet myymälästä
kasattuna ja koekäytettynä •

sportti kone.fi

SALO • SOMERO • KAARINA • LOIMAA • LOHJA

HUOLTO- JA
VARAOSAPALVELU

VERKKOKAUPPA
AVOINNA 24/7

Jari Laihonen on innokas jääkiekkomies, eikä ole suinkaan sattumaa, että perinteinen Äijänsuon jäähalli Raumalla on kantanut jo pidempään nimeä Kivikylän Arena. Kuvassa Laihonen poseeraa Lukon maskotin, Eetu-ketun kanssa.

Teksti ja kuva: Asko Tanhuanpää

Armeijalla on iso vaikutus Kivikylän menestystarina

Valtakunnan johtavien liha-alan brändien joukkoon tiensä laadukkailla tuotteillaan ja monipuolisuudellaan raivanneen raumalaisen Kivikylän Kotipalvaamon perustaja **Jari Laihonen** yllättää sanomalla, että armeijalla on ollut yllättävänkin iso vaikutus yhtiön menestystarina. Laihonen jopa sanoo, että ilman kahta asepuvussa vietettyä vuotta olisi koko tarina saattanut jäädä näkemättä.

- Päätin jo kutsunnoissa, että Laihosen pojan tähtäin on Hennalassa ja talousaliupseerikoulussa. En ole ikinä ollut mikään lukumies, mutta sen tavoitteen eteen tsemppasin ihan tosisani. Alokasaikana Hämeenlinnassa sain jopa yleensä suuren suuni pidettyä kiinni ja maltoin olla viisastelematta, jotta en vaan olisi tullut sen takia hylätyksi, Laihonen paljastaa.

- En ollut ennen Hennalaa saanut minkäänlaista keittiökulutusta, mutta siellä käytin aikani alan opiskeluun. Vähän varusmiesajan jälkeen päätin sitten hakea YK-joukkoihin ja siellä nimenomaan keittiöhommiin. Vuosi Golanilla antoi erittäinkin paljon ja sieltä tuotu Mersu oli lopulta hyvä alkupää-oma omaa yritystä perustettaessa. Tähti nokalla oli pienessä Lapin taajamassa jotain ihan muuta kuin aiemmin käyt-

tämäni pienet Datsunit, hän jatkaa.

- Niin varusmiesaika kuin YK-palveluskin saivat minut uskomaan, että tulevaisuuteni voisi olla elintarviketeollisuudessa. Kaksi vuotta asepuvussa antoi niin hyödyllistä oppia kuin mielenkiintoakin alaa kohtaan, kertaa Laihonen.

Laihosen mukaan armeija ja Golan opettivat toki paljon muutakin hyödyllistä.

- En ole kohdannut ikinä missään muualla vastaavaa kaveria ei jätetä -tyyppistä yhteishenkeä, minkä sain kokea YK-joukoissa. Sitä samaa henkeä olen sittemmin yrittänyt parhaani mukaan tuoda myös Kivikylään.

Armeijassa Jari Laihonen oli 1985-1986, Golanilla 1988-1989 ja Kivikylän Kotipalvaamon hän perusti 1992. Tänä päivänä yritys työllistää noin 350 ihmistä ja vuonna 2020 se liikevaihto oli reilut 84 miljoonaa euroa.

Kivikylän Kotipalvaamo on kuulunut jo useamman vuoden myös Porilainen-lehden vakioilmoittajiin. Yhteistyö Huovrinteen sotilaskodin kanssa on puolestaan jatkunut jo 20 vuotta.

- Tiivistettynä voisi sanoa, että sotilaskotiin haetaan Kivikylästä suuhun sopivia tuotteita, joista tämän hetken ykkösuosikki taitaa olla pitkä nakki.

Siinä mielessä se on normaalista poikkeava asiakas, että he hakevat tavaran itse, eikä meidän automme tarvitse lähteä liikkeelle.

- Minusta on erityisen tärkeä asia, että paikallinen yritysmaailma tukee paikallista joukko-osastoa. Kiinteä yhteistyö lähiseudun yritysten kanssa pitää armeijan paremmin kiinni ympäröivässä yhteiskunnassa, miettii Laihonen.

Jari Laihosen kaltaiselta isänmaan mieheltä ei malta olla kysymättä, mitä mieltä hän satakuntalaisesta maanpuolustustahdosta. Haastateltava laajentaa heti kysymyksen koskemaan koko maata.

- Ikäväkseni joudun toteamaan, että se taitaa olla vähän hiipumaan päin. Sotiemme veteraanit ovat olleet meille nuoremmille esikuvia, joiden antamaa uhria ei kukaan väheksy. Kun viimeinen iltahuuto alkaa kutsua siitä joukosta vääjäämättä viimeisiäkin miehiä, vaikuttaa se väistämättä myös maanpuolustustahtoon. Tämän näkee jo isompina juhlapäivinä sankarihautausmailla. Kun vielä muutama vuosi sitten löytyi halukkaita vapaaehtoisia seppeleenlaskuun jonoksi asti, niin nyt porukkaa joutuu jo haalimaan kokoon.

- Itselleni pääsy joko seppeleenlaskijaksi tai puhujaksi isänmaallisiin tilaisuuksiin on ollut aina kunnia-asia ja toivoisin sen olevan sitä myös minua nuoremmille, kahdesti Lapin sankarihaudalla puhunut Laihonen sanoo.

**YHDESSÄ
PAREMPI
JA TURVALLINEN
TULEVAISUUS.**

**Turvaa kaluston
koko elinjaksolle.**

Millog ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

Millog

millog.fi

f \ y \ in

**TEHDÄÄN YHDESSÄ PAREMPI
PAIKKA ELÄÄ.**

Palveluita ja asumisen laatua

Kuva: Juha Levonen

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä - www.kankaanpaa.fi

Ajankohtaista Lounais-Suomen aluetoimistosta

Tuuli lennättää kellastuneita vaahterapuun lehtiä Porilaisaukiolla vaahterapuiden keinuessa väriloistossaan. On syksyisen perjantain lounasai-ka ja muutama varusmies pysähtyy ihmettelemään tusinaa maastopukuihin pukeutunutta harmaantunutta reserviläistä. Yksi varusmiehistä hymähtää ja tietää reserviläisten olevan ”joulu-pukkeja”, kuuluvat kait johonkin maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) porukkaan. Joulupukkeja tuulisella ja syksyisellä Porilaisaukiolla?

On käynnistymässä syksyn ensimmäinen MYRSKY, joka on Lounais-Suomen aluetoimiston paikallisjoukoille järjestämä puolustusvoimien vapaaehtoinen harjoitus (PVVEH). Harjoitusta on saapunut tukemaan MPK:n nimeämät ja aluetoimiston kutsumat reserviläiset. MPK:n kautta harjoitukseen voivat osallistua myös ei asevelvolliset, yli 60v täyttäneet miehet tai naiset. Eli ne varusmiehille ja henkilökunnalle näyttäytyvät joulupukit. Harjoitusta tukevaa osastoa kutsutaan reservin tueksi, jossa ikäjakau- ma voi olla 18v-60+.

Kuten joulupukki, sympaattisen isäl- linen ja pyyteetöntä työtä tekevä työ- myyrä, ahertaa reservin tuen varttu- neempi väki kuittaamassa varastoilta harjoitukseen tilattua kalustoa. Nu- remmat reservin tuen reserviläiset noutavat ajoneuvoja sekä valmistelevat suunniteltuja koulutustapahtumia puo- lustusvoimien henkilökunnan johdolla. Reservin tuen tärkein tehtävä on val- mistella harjoituksen alusta, ennen pää- joukon saapumista harjoitukseen. Siten mahdollistetaan harjoituksen tehokas koulutuksellinen ajankäyttö, lyhyen viikonlopun aikana. Harmittavasti ”po- rilaiset” näkevät reservin harjoituksista vain sen kuuluisan jäävuoren huipun. Varsinainen harjoitusjoukko saapuu vasta varuskunnan hiljennyttyä ja kun valtaosa henkilökunnasta aloittaa vii- konlopun vieton.

Perjantai-illasta virtaa varuskuntaan paikallispataljoonan joukkoja. Vaihdellen harjoitusviikonlopusta, voi ky- seessä olla paikallispataljoonan esikun- nan, tiedustelujoukkueen, esikunta- ja viestikomppanian, maakuntakomppa- nian, sotilaspoliisikomppanian, suo-

jauskomppanian, huoltokomppanian tai perustamiskeskuksen reserviläisiä. Kaikkia saapuneita yhdistää korkea maanpuolustustahto sekä halu kehittä- ä kotiseutunsa paikallispuolustuksen suorituskykyä. On siis nostettava hat- tua ja kiitettävä kaikkia reserviläisiä, jotka uhraavat vapaaehtoisesti osan ajastaan maanpuolustuksen hyväksi, osa jopa useamman viikonlopun sekä monia arkipäiviä!

Yhteen MYRSKY harjoitukseen lähe- tettiin harjoituskutsuja noin 1500 re- serviläiselle, joista n. 10-15% saapui harjoitukseen tiukoista koronamäärä- yksistä huolimatta. Tänäkin syksynä vahvuudet kolmessa MYRSKY harjoi- tuksessa olivat noin 200 koulutettavan reserviläisen verran. Syksyn teemana olivat kohteensuojaus ja -valvonta, voimankäytösäännöt, partiointi, ryn- näkkökivääriammunnat sekä toiminta tuliylläkössä ja räjähdeiskussa joukku- een saattuehtävässä. Kolmen vapaa- ehtoisen harjoituksen palautekeskiarvo oli 4,5, joka saa järjestäjän nöyräksi. Suurin kiitos harjoitusten toteutukses- ta kuuluu reserviläisille ja erityisesti

Komentajakapteeni (res) Kimmo Iljin, (MPK koulutuspäällikkö),

reservin tuelle sekä MPK:lle. Kiitokset kuuluvat myös varasto-osastolle sekä harjoitusta tukeneille kouluttajille eri joukkoyksiköistä.

Kirkkaat lehdet ovat kadonneet puista ja tilalle on tullut kuura. Myrskyt ovat laantuneet ja tyyni joulu tekee tuloaan, unohtamatta joulupukkia! Muista-kaamme kiittää kaikkia vapaaehtoisia joulupukkeja, heidän tekemästään työstään, myös näin joulun aikana. Lounais-Suomen aluetoimisto toivottaa kaikille lukijoille rauhallista joulun odotusta ja hyvää uutta vuotta!

Pimeys on vain olosuhde,

Lääkintäkoulutus on mukana jokaisessa harjoituksessa,

Ampumataidon ylläpito ja kehittäminen jatkuu myös reservissä,

Tervehdys Libanonista!

Kirjoittaja on SKJL komentaja, Suomen kansallinen vanhin/UNIFIL, FCR:n apulaisoperaatiopäällikkö Everstiluutnantti Hannu Koivisto

Kirjoitan tätä juttua vielä syksyisestä Lähi-idästä, Suomalaisesta Kriisinhallintajoukosta Libanonissa (SKJL). Tosin täälläkin talvi lähestyy, pitkän kuivan jakson jälkeen sateet ovat alkaneet. Sateita voi olla luvassa runsaastikin seuraavan parin kuukauden aikana. Palvelus täällä Suomen suurimassa kriisinhallintajoukossa pyörii hyvin, säässä kuin säässä.

Tavallisten partiointi, tukikohdan vartiointi, CIMIC ja MIMIC (eli siviili-sotilas ja sotilas-sotilasyhteistyöprojekti) sekä esikunta- ja tukitehtävien ohella Suomen kontingentissa on nyt käynnissä uuden, juuri saapuneen rotaation toimialueella tapahtuva pehdytysvaihe. Lisäksi valmistelemme itsenäisyyspäivän tapahtumia, syyskauden kohokohtaa. Itsenäisyyspäivää juhlistamme omassa tukikohdassa jo päivää aiemmin, 5.12. Seppeleenlaskun ja aamupäivän juhlallisen paraatikatseleiden lisäksi illalla on kaikille rauhanturvaajille luvassa suomalainen juhlaillallinen. Varsinaisena itsenäisyyspäivänä kuunnellaan Maamme laulu lipunnostossa, nautitaan kakku-

kahvit Suomi-talolla ja illalla on mahdollisuus katsoa Tuntematon sotilas-elokuva. Elokuva mainostetaan myös ranskalaisille aseveljille, näytämme uusimman version ranskankielisellä tekstityksellä.

Libanonin turvallisuustilanne on viime ajat ollut vakaa mutta hauras. Maan vakaus on kuitenkin heikentynyt vuonna 2019 alkaneen nopean ja huomattavan talousromahduksen seurauksena. Koronaviruspandemia ja Beirutin satamaräjähdykset ovat pahentaneet talouskriisin vaikutuksia. Sisäpoliittiset jännitteet ovat lisääntyneet, tästä viimeisimpänä esimerkkinä Beirutin aseellinen yhteenotto lokakuussa. Myös Syyrian kriisi vaikuttaa edelleen maan tilanteeseen. Lisäksi maassa on moninaisia politiikkaan ja uskontoon liittyviä jännitteitä.

Libanonin väestöä koetellaan monin tavoin. Lääkkeiden ja sähkön saatavuus on heikentynyt merkittävästi ja polttoaineiden sekä ruoan hinta on kasvanut huomattavasti. Palkat ja niiden ostovoima on heikentynyt ennätyksellisen huonon Libanonin liiran (kutsu-

taan myös punnaksi) kurssin myötä. Kaikesta tästä huolimatta ihmisiltä löytyy hämmästyttävääkin sitkeyttä. Opettajan kuukauden palkalla voi tankata auton ehkä kolme kertaa, kotona voi sähköä saada vain pienen hetken vuorokaudesta. Silti kouluvierailulla opettajien sanomana kuultiin, että tärkeämpi on saada sähköä turvaamaan koulunkäyntiä.

UNIFIL:iin suhtautuminen on pääsääntöisesti positiivista. Erityisesti lähellä Dayr Kifaa, missä pääosa Suomen kontingentista sijaitsee UNP 9-1 tukikohdassa, muistetaan vieläkin vanhan Suomen pataljoonan voimakas tuki lähialueen kylille. Nyt toimimme osana UNIFIL:n komentajan reservijoukkoa (Force Commander Reserve, FCR) yhdessä ranskalaisten kanssa. Suomalaisen maine on monessa suhteessa hyvä ja on kunnia-asiamme jatkaa sitä. Positiivista mainetta on saatu UNIFIL:n yhteisessä taisteluampumarjoituksessa osoitetun ampumataidon ansiosta, Libanonin asevoimille (LAF) pidetyn koulutuksen laadun myötä sekä jämäkästi aikataulussa toteutetuista tukiopeaati-

oista paikallisille kylille ja LAF:lle.

Koulutustehtävät Libanonin asevoimille on koettu jääkärikomppanian puolelta mielekkäiksi. Vertailtaessa esimerkiksi resursseja perusasioiden kouluttamiseen Suomessa, pystyy havaitsemaan miten vahvan pohjan meillä jokainen jo peruskoulutusjakson läpäissyt saa vaikkapa aseenkäsittelyyn. Koulutustaito myös reservinjohtajilla on kehittynyt tasolle, jota ei tarvitse hävetä kansainvälisessä ympäristössä. Toinen virkistävä ja antoisa yhteistyön muoto on ollut tutustuminen muiden operaatioon osallistuvien joukkojen toimintaan, kalustoon ja olosuhteisiin. Tämä tutustuminen pystyttiin käynnistämään pitkän koronan aiheuttaman tauon jälkeen syksyllä. Ohjelma on ollut seuraava: suomalainen jääkärijoukkue on viettänyt päivän toisen kansallisuuden tukikohdassa isäntien suunnittelemassa ohjelmassa, toinen päivä on tutustuttu FCR:n tukikohtaan ja kalustoon UNP 9-1:llä, kolmantena päivänä on suoritettu yhdessä operatiivisia tehtäviä. Nyt toivomme, että tautitilanne pysyisi hallinnassa myös tämän yhteistyön jatkoon kannalta.

UNIFIL-operaation esikunnassa (Force Head Quarter, FHQ) on palveluksessa viisi suomalaista esikuntaupseeria. Nämä ovat operaatiokeskuksen (JOC) varapäällikkö, CIMIC (J9) apulaisosastopäällikkö, Force protection pioneerupseeri sekä kaksi yhteysupseeria, joista toinen on tällä hetkellä Israelin puolella. UNIFIL:n joint-tason esikun-

nassa on kaikkien puolustushaarojen lisäksi myös siviilikomponentti. UNIFIL toteuttaa näin integroitua missio-konseptia. Esikunnassa on sotilaita ja siviilejä yli 40:stä kansallisuudesta. Kenelläkään suomalaisista ei ole omalla toimialallaan suomalaisia työkavereina.

Integroitu missiokonsepti erottaa YK-operaation muista kriisinhallintaoperaatioista, kuten esimerkiksi EU:n tai Naton operaatioista. Sen vuoksi on tärkeää ja olennaista, että missioon valmistava koulutus tehdään vastaanottavan organisaation vaatimusten mukaisesti. YK-operaatioissa palvelu edellyttää YK:n arvojen, toimintaperiaatteiden ja toimintaohjeiden osaamista ennen palveluksen aloittamista. Valmentavaa koulutusta on tärkeä kehittää kotimaassa siten, että edellä mainittuihin osaamistarpeisiin pystytään vastaamaan. Myös Yhdistyneiden kansakuntien koulutus- ja kurssitarjontaa on järkevä hyödyntää nykyistäkin systemaattisemmin ja ennakoivammin esikuntaupseerien valmentavassa koulutuksessa, hyödyntämällä myös mahdolliset verkkokoulutusmahdollisuudet täysimääräisesti.

Jääkärikomppanian ja UNIFIL:n esikunnan lisäksi suomalaisia palvelee myös FCR:n esikunnassa. Sieltä löytyy kantahenkilökunnan täyttämien toimistoupseereiden tehtävien lisäksi tehtäviä myös reserviläisille. Tilannevalvojan tehtävässä saa hyvin konkreettisen kuvan SKJL:n ja myös FCR:n operatiivisesta toiminnasta. Nuoretkin

reservinupseerit ovat selvinneet tehtävästä hienosti, kiitos siitä ainakin erinomaisille henkilövalinnoille ja hyvälle koulutukselle.

Kansallisessa tukielementissä (National Support Element, NSE) tarvitaan rauhanturvaajilta samalla tavalla monipuolista osaamista päivittäin, välillä myös öisin. Sieltä löytyy monipuolisesti tarvittavat ammattilaiset, esimerkiksi sähkötyönjohtaja, kylmälaiteasentaja, taisteluvälinealiupseeri, pappi, sosiaaliterapeutti, tiedottaja ja lääkäri, vain muutamia mainitakseni. He kaikki ovat samalla sotilaita, jotka pystyvät tarvittaessa puolustamaan itseään ja tukikohtaamme. Kuljetusryhmällä riittää ajettavaa lähes päivittäin, useimmiten Beirutin lentokentälle loma- ja rotaatiovaihtokuljetuksiin liittyen. Johtamisjärjestelmien ylläpidon osalta operaatioalue tulee tutuksi sen parissa työskenteleville. Henkilöstötoimistolla on työsarkaa jatkuvien lomajärjestelyiden sekä tasaiseen tahtiin toistuvien rotaatioiden hoitamisessa. Iso, mutta merkittävä työ on myös yhteisten juhlatilaisuuksien järjestelyt. Joka rotaatiolla toistuvien mitaliparaatien lisäksi henkilöstötoimiston projektiupseeri vetää suunnittelun niin juhannus-, itsenäisyyspäivä- kuin joulujuhlille, joilla on tärkeä osa hyvinvoinnin ja jaksamisen tukemisessa.

Kansallinen tukielementti ylläpitää myös tärkeitä virkistyspaikkoja, Suomi-saunoja niin UNP 9-1:llä kuin kahdessa muussakin paikassa. Varsinkin

Jalkapartiossa Libanonin asevoimien sotilaiden kanssa

Rakennetun alueen taistelukoulutuksessa (*Fighting in Built-Up Area, FIBUA*)

nyt, kun perinteisiä virkistysretkiä (Wellfare) ei ole vielä pystytty aloittamaan, on saunojen merkitys korostunut. Jokainen joukko voi myös kerran kuussa tilata grillattava koheesioiltaan, missä pystytään joukolla rentoutumaan. Suunnitelma on aloittaa myös virkistysmatkat tukikohdan ulkopuolelle hyviksi koettuihin lomakeskuksiin päiväreissuina heti, kun sää ja koronatilanne uudelleen taas sallivat.

Kaluston käytettävyys on oleellinen osa operatiivista suorituskykyämme. Ajoneuvokaluston huoltoihin ja korjauksiin saamme tuen Millog oy:n ammattitaitoisilta mekaanikoilta naapurista. Puolustusvoimien strategisen kumppanin toimesta kaluston huolto ja mittavimmatkin korjaukset onnistuvat vauhdilla.

Tällä hetkellä jääkärikomppanian rotaatio lähestyy ajallisesti puoltavaliä. Aika on mennyt todella nopeasti. Tähän on vaikuttanut osaltaan se, että ranskalaiset vaihtavat joukkoaan meitä tiheämmin. Uusi joukko tuo aina uusia näkökulmia, millä on havaittu olevan virkistävä vaikutus monella alueella. Rutinointuminen voi vaikuttaa siihen, että välillä on mielekästä palauttaa mieleen miksi asiat on hyvä tehdä tietyllä tavalla. Uusi joukko osaa usein perustellusti kyseenalaistaa olemassa olevia käytänteitä. Lopputulokse-

na toimintaan on mahdollista saada lisää tehoa ja varsinkin toimintavarmuutta.

Ranskalaisten kanssa toimiminen on hetkellisistä kielihaasteista huolimatta ollut pääosin helppoa. Suunnittelupuolella on välillä eroja, mutta päivittäiseen perustyöhön niillä ei juuri ole vaikutusta. Monilla tahoilla on pystytty solmimaan hyviä yhteistyö- ja jopa ystävyysuhteita. Yhteistoiminnan perusteita rakennetaan rotaation alkuvaiheessa esimerkiksi saunottamalla omia läheisimpiä ranskalaisia palvelustovereita. Usein nuo tilaisuudet aloitetaan asianmukaisella tietoisuudella suomalaisesta saunasta ja päätetään saunadiplomien luovutukseen. Edellinen FCR:n komentaja totesi lähtöviestissään, että koordinaatio ja yhteistyö joka rakentui viime kuukausien aikana, tulee antamaan mahdollisuuden parantaa yhteisoperointikykyä (interoperability) ja varmasti myös mahdollistamaan tarvittaessa jopa taistelun rintan eurooppalaisen viitekehysten sisällä.

Suomalainen kriisinhallintajoukko Libanonissa jatkaa palvelustaan ja joulun odotusta hyvillä mielin. Koulutus, varusteet, olosuhteet ja tehtävät ovat hyvässä tasapainossa. Työllä rauhallisemmän yhteiskunnan eteen on mielekästä jatkaa.

Ylen nykyinen uutissuunnittelija teki opinnäytetyönsäkin sotilaskotiin liittyen.

Varsinkin vanhempi väki muistaa hyvin Porin prikaatin komentajana vuosina 1988-1992 toimineen ja sittemmin kansanedustajaksi (1999-2011) nousseen **Olli Nepposen**. Julkisuuden valokeilasta nauttineen Nepposen tavaramerkkejä Huovinrinteen aikoina olivat leveä hymy ja ryhdikäs olemus, mutta osalle alaisista silloinen eversti (prikaatikenraali 1996) jäi etäiseksi hahmoksi.

Sotilaskodissa työskennellyt **Tarja Hiltunen** muistaa edelleen kohtaamisen Nepposen kanssa kuin se olisi tapahtunut eilen.

- Olin kassalla, kun Nepponen huusi tiskiltä, että kuules tyttö. Huusin hänelle takaisin, että kuules poika, johon komentaja tyytyi hymähtämään jotain. Sen jälkeen ei tästä episodista puhuttu, mutta eipä tarvinnut kuulla työttölykään, on uutissuunnittelijana Yleisradion Turun toimituksessa työskentelevän Hiltusen vuoro hymähtää.

Nykyisin Salossa asuva Hiltunen on syntyjään säkyläläinen ja monen muun paikallisen nuoren tavoin Porin prikaati tarjosi hänellekin töitä. Työpaikkana oli ensin varustekorjaamo ja sittemmin sotilaskoti, missä Hiltunen teki käytännössä kaikkea muuta kuin johti ja leipoi.

- Se oli mukavaa aikaa, jota muistan edelleenkin lämmöllä. Sattumalta kävin prikaatissa juuri osallistuessani alueelliselle maanpuolustuskurssille ja sotkussa vietetty kahvihetki herätti kieltämättä nostalgisia tunteita. Oli ylipäätään hieno nähdä, että varuskuntaa kehitetään koko ajan ja rakentaminen on vilkasta.

- Tein aikanaan opinnäytetyönikin liittyen sotilaskotitoimintaan. Se oli samalla Sotilaskotilehden lukijatutkimus, Hiltunen paljastaa.

Tarja Hiltusen työskennellessä sotilaskodissa paikalla oli varusmiesten vapaa-aikaa ajatellen paljon suurempi merkitys kuin nykypäivänä.

- Jonot puhelinkoppeihin olivat varsinkin iltaisin todella pitkät, kun kännyköitä tai somea ei vielä ollut ja sotkussa vietettiin muutenkin enemmän vapaa-aikaa kavereiden kanssa. Me sotilaskodin työntekijät saimme jakaa niin varusmiesten ilot kuin surutkin.

Porin prikaatilla iso rooli Tarja Hiltusen elämässä

Teksti: Asko Tanhuanpää

Joskus tyttöystävä oli jättänyt ja silloin huomasit toimivansa myös äidillisenä olkapäänä, muistaa Hiltunen.

Sotilaskodin ykköstuote 1980-luvun lopulla oli luonnollisesti munkki, mutta myös pitkiä viinereitä meni paljon. Alakerrasta haettiin uniikkeja postikortteja, joita lähetettiin kotijoukoille ja myös Zippo-sytkärit tekivät hyvin kauppansa.

- Olin yhtenä juhannusaattona Huovirinteellä sijaitsevan pienen lammen rannalla myymässä herkkuja sotkuautosta, kun muutama poika keksi, että

meillä on myynnissä myös pilsneriä. Auton varastot olivat aika pian tyhjt ja menekkijuomaa piti lähteä hakemaan kesken kaiken lisää.

Tarja Hiltunen muistaa sotilaskotijaltaan muun muassa **Pirkko Rajalan**, **Hanna Tiukan** ja **Elina Rintalan**. Kahden jälkimmäisen kanssa hän on ollut tekemisissä myöhemminkin.

- Silloin tällöin tulee sähköpostia vanhoilta asiakkailtakin, jotka ovat tunnistanee ääneni radiosta, paljastaa Hiltunen.

Toimittajana vuodesta 1993 lähtien

työskennellyt ja Ylen palvelukseen vuonna 2007 siirtynyt Hiltunen on aktiivinen toimija vapaa-aikanaan. Hän on ollut nykyisessä kotikaupungissaan mukana muun muassa iltatoreja järjestäneen Suvisalon sekä paikallisten urheiluseurojen ja kulttuuriyhdistyksen toiminnassa.

- Teatteriharrastuksen olen ikävä kyllä joutunut jättämään, kun aikataulut eivät anna periksi, hän harmittelee.

Utissuunnittelija Tarja Hiltunen työpaikallaan Yleisradion Turun toimituksessa. (Tarja Hiltusen arkisto)

Varusmiestoimikunta panostamassa varusmiesten toimintakykyyn

Teksti: kersantti Ilari Uusitalo

Kun yksi toimikausi maailmanlaajuisen koronapandemian kurimuksessa on Varusmiestoimikunnalla tulossa maaliin, on hyvä aika peilata takaisin syksyyn 2021. Porin prikaatin Varusmiestoimikunnat niin Säkylässä kuin Niinisalossa ovat tehneet menneen syksyn aikana lukuisia panostuksia etenkin varusmiesten fyysisen – ja sitä myötä myös henkisen toimintakyvyn edistämiseksi.

Kun astuin Varusmiestoimikunnan puheenjohtajan vastuullisiin saappaisiin kesäkuun loppupuolella, en osannut aavistaakaan kuinka hankala syksystä loppujen lopuksi tulisi. Kun ilmassa oli ollut jo positiivisia merk-

kejä pandemian taantumisesta ja sitä myötä myös varuskunnallisen arjen normalisoitumisesta, tuli syksyn haasteet jopa hieman yllätyksenä. Olimme valmistautumassa toimikuntana avoimempaan syksyyn ja avaamassa muun muassa kurssitarjontaan järjestyksenvalvojakurssin merkeissä. Elokuun alkuun sattunut tartuntarypäs ja sitä myötä prikaatin nopea reagointi tilanteeseen kuitenkin kaatoivat haaveet kurssista, mikä jälkikäteen ajateltuna oli varmasti ainoa oikea ratkaisu.

Tässä vaiheessa haluan esittää vilpittömän kiitoksen kaikille tällä kaudella Varusmiestoimikuntien yksikköedustajina toimineille henkilöille, jotka ovat

syöttäneet erinomaisia ideoita suoraan toimikunnan suuntaan erilaisten hankintojen muodossa. Yksi merkittävä hankinta varusmiesten fyysisen toimintakyvyn edistämiseksi ovat olleet lihashuoltovasarat, joita hankimme Säkylään ja Niinisaloon yhteensä kymmeniä kappaleita. Erityisesti palautumiseen sekä hierontaan tarkoitetut vasarat ovat keränneet laajalti kiitosta varusmiesten suunnasta ja vähentäneet merkittävästi esimerkiksi lihaskivien muodostumista.

Säkylään tehty frisbeegolf-radan laajennus on ollut kovalla käytöllä läpi syksyn niin varusmiesten, henkilökunnan, kuin siviilienkin puolesta. Uudet frisbeegolfkiekot ovat lisänneet käytöstä ja radan sijainti aivan varuskunnan naapurissa on varusmiehille tärkeä asia. Matalan kynnyksen liikuntana frisbeegolf on kerännyt varusmiesten suosion ja myös yksiköiden parhaat "fribaajat" selvitettiin syksyn aikana yhteistyössä Sotilaskodin kanssa pidetyssä kilpailussa.

Suunnitteilla oli myös pienimuotoisen läheisten päivä vielä tämän vuoden puolelle, mutta Pääesikunnan asettamien turvallisuusohjeiden puolesta emme voineet sitä valitettavasti järjestää. Varusmiesten pitkät kiinniotot ovat tehneet myös kotijoukoille sekä puolisoille palvelusajasta varmasti vaikean, mutta toisaalta ikimuistoisen. Kun oma jälkikasvu on jälleen vetänyt kotona rensselit pykälään ja lähtenyt kohti varuskunnan elämää neljän viikon ajaksi, ei varmasti ole ollut aina kovinkaan helppoa. Kevään koittaessa ja myös Porin prikaatin siirtyessä kohti ennen korona-aikaa tuttua palvelusrytmiä helpottaa myös varmasti sosiaalinen kuoritus varusmiesten osalta.

Tuleva kevät avaa varmasti jälleen myös varusmiestoimikunnan mahdollisuuksia huomattavasti enemmän kuin mitä tämä syksy on mahdollistanut. Toivon varusmiehiltä aktiivisuutta keväällä mahdollisesti tarjottavia kursseja kohtaan sekä toivotan jokaiselle varusmiehelle, niin nykyisille kuin tulevillekin, onnea ja menestystä palvelusajalle. Tällaisia kokemuksia ei mistään muualta saa, joten kannustan ottamaan kaiken irti palveluksesta. Tulevalle puheenjohtajalle haluan toivoa avonaisempaa kevättä, jotta Varusmiestoimikunta palaa siihen näkyvään ja kuuluaan asemaan, johon se kuuluu.

Meille kaikille

Teksti: Kenttärovasti Risto Katila

Kuva: Puolustusvoimat

Kriisinhallintakoulutuksen kulttuuri- ja uskontokoulutuksen yhteydessä kysyn koulutettavien näkemyksiä, milloin suomalaiset yleensä ovat uskonnollisia. Aika tavallinen vastaus on lopulta elämänkaareen liittyvissä juhlissa, erilaisissa kriisitilanteissa ja jouluna. Usein vielä niin, että joulu mainitaan näistä ensimmäisenä ja nopeasti. Usein uskonnollisuus näkyy ja ilmenee niissä hetkissä, jotka sitovat meitä yhteen ja me olemme enemmän "me" ja vähemmän "minä", kuin tavallisesti. Ehkä joulun erityisyys syntyy siitä, että se ei linkity kastettavaan siskonpoikaan, konfirmoitavaan serkkuun, naimisiin menevään työkaveriin tai haudataan siunattavaan isovanhempaan. Kriisitkin kohdistuvat aina joihinkin ihmisiin, joilla on joskus läheisetkin kasvot meille ja joskus he jäävät täysin tuntemattomiksi. Nuo ovat tietty kaikki tärkeitä ja herkkiä hetkiä ihmisen elä-

mässä, mutta joulu poikkeaa niistä siinä, että ajatusten keskellä ei olekaan ihmiset samalla tavalla kuin edellä mainituissa tapauksissa. Joulunvietto on meillä kaikilla tietty erilaista elämäntilanteesta riippuen, mutta samaa joulua me vietämme ja se saa meidät vähintäänkin pysähtymään, monet meistä rauhoittumaan ja lepäämään. En ole varma, mutta epäilen joulun olevan tärkeä juuri siksi, että siinä on vähemmän "minua" ja enemmän aavistelua tai jopa osallisuutta jostain itseä suuremmasta ja pyhästä. "Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa." Jouluevankeliumissa taivaallinen sotajoukko tiivistää ehkä tuon ajatuksen parhaiten. Joulun sanomassa keskellä on ihmistä suuremman Jumalan syntymä ihmiseksi. Jumalan, joka rakastaa ihmisiä, ei vain "minua" vaan meitä kaikkia.

Ye-everstiluutnantti (evp) Seppo MT Vainio on kirjoittanut kirjan Herman: tarkk'ampuja ja keisarin vartija. Kirja julkaisti huhtikuussa 2021. Teksti on asiaproosaa, mutta sisältää myös draaman aineksia.

Taustastaan ja kirjan syntyprosessista Seppo kertoi seuraavaa:

Olen turkulaissyntyinen, mutta kävin kouluni Loimaalla ja kirjoitin siellä ylioppilaaksi 1985. Kadettikoulun jälkeen upseerinurani kuljetti minua ympäri Suomea. Olen asunut ja työskennellyt Varsinais-Suomessa, Satakunnassa, Etelä-Pohjanmaalla, Pohjanmaalla, Hämeessä ja Helsingissä.

Porin prikaati on kasvattiseurani. Aloitin 1990 joukkueen johtajana 3. jääkärikomppaniassa, jossa päällikkönä oli kapteeni **Matti Viljakainen**. Nuoren upseerin ura huipentui kranaatinheitinkomppanian päällikön tehtäviin ja vastuuseen. Kurssien ja Pohjanmaan kautta palasin esikuntaan operatiivisen osaston päälliköksi. Kolmas ja viimeinen kerta oli palvelus Länsi-Suomen Viestipataljoonan komentajana. Jäin vuodenvaihteessa eläkkeelle Maanpuolustuskorkeakoulun Sotataidon laitok-

sen pääopettajan tehtävästä. Vietän toivomieliaita eläkeläispäiviä vaimoni kanssa Pirkanmaalla Sastamalan Keikyän kylässä.

Kirjoittaminen sai alkunsa, kun sain nähtäväkseni **Hermannin** muistelmat Venäjän keisarin kruunajaisista. Hermannin lapsenlapsi oli pitänyt näihin asti muistelmia hallussaan. Muistelmat olivat melko hajanaiset ja syntyi ajatus kirjoittaa tapahtumista eheä kuvaus. Tarinaan kytkeytyivät luonnollisesti myös kruunajaisten päähenkilö **Nikolai** ja hänen kavaljeerinsa **Gustaf**.

Kiinnostava tositarina vei minne. Janosin lisää tietoa päähenkilöistä. Mistä he tulivat ja miten heille kävi? Päädyin kirjoittamaan eräänlaisen hampurilaisen. Kerron pohjaksi päähenkilöiden varhaisemmista vaiheista. Tarinan pihvinä on kruunajaiset, joista on kirjoitettu hersyvästi, fiktion maustamana ja näytelmän lisukkeilla. Lopuksi asetin pihvin päälle loppuelämän sattumukset.

Herman, Gustaf ja Nikolai olivat Venäjän keisarikunnan kasvatteja, toiveikkaita, irrallisia nuoria miehiä, joiden elämän lähtökohdat olivat kovin erilaiset. He kohtasivat toisensa Venäjän keisarin kruunajaisjuhlassa Moskovassa 1896, kunnes kohtalo kuljetti heidät taas erilleen.

Tarina Suomen autonomian ajalta tiivistyy, kun nuorten miesten tekemiset kietoutuvat hetkeksi yhteen. Suomen

lähihistoriaa tarkastellaan kolmen henkilön näkökulmasta ja eritoten nuoren kaartilaisen kokemana. Päähenkilönä on Herman, joka päätyi Toholammilta suuren Moskovan pyörteisiin.

Tarinaa on täydennetty Suomen kaartin historialla ja sotilaskulttuurin valottamisella.

Alla pari sitaattia Sotilasprofessori Marko Palokankaan Kylkirautaan 3/2021 kirjoittamasta arvostelusta:

"Yhtäältä kirjan tarina on pirskahtelevalta iloinen ja toisaalta masentavan surullinen. Miten voivatkin yksittäisten ihmisten vaikutukset yhteiskuntaan, valtioihin – niiden synty ja tuhoon – tai sotiin ja rauhaan olla näin suuria? Kirja antaa tähän kysymykseen yhden näkökulman ja tulkinnan avulla muodostuneen vastauksen. Enempää paljastamatta, jokaisen tulee lukea tämä kirja ja löytää tarinasta opetus. Erityisesti ja tietoisesti historiattomille tai historian merkitystä nykyisyydelle halveksiville, kirja sopii enemmän kuin mainiosti.

Kirja on kaiken kaikkiaan sisällöltään mielenkiintoinen ja hyvin rakennettu kokonaisuus. Esikoiskirjailijana Seppo Vainio on löytänyt sisäisen kynäilijän ja raapustanut erinomaisen mukaansatempaavan ja viihdyttävän tarinan. Kirjan sivuilla niin maailman tapahtumat, kolmen hyvin erilaisen persoonan urapolut, aikalaismuistelot, kuin faktat ja fiktio ovat sulassa sovussa. Suosittelem kirjaa lämpimästi kaikille historiasta ja tarinoista kiinnostuneille lukijoille."

OP Sijoituskumppani

Tukea ja kannustusta sijoittamiseen

OP Lounaismaa

HUITTINEN

Huittisissa hullukki ireat saa siivet!
Tuu sääki tänne asumaan ja nauttimaan elämästä!

[#hullunahuittisiin](#)

Jotta kaupassa olisi kiva käydä.

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

Laatutuotteet ammuntaan, metsästyksen ja ulkoiluun

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valtteri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170
FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557
www.suomenasejaretkeily.fi

Portti avoinna hyvään palveluun!

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA
• www.pihaportti.fi •

SAURUS

HEXAMER

SILIKONITUOTTEET

Loimaa

Jyvällä tulevaisuudesta

K Rauta

MERINIITY

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

Porilaisjunta sen teki

- RUK 137 Junkkarikurssin 50-vuotiskurssikokous

Keväällä 2018 keskustelimme Huovinrinteen aikaisen varusmieskaverini, everstiluutnantti Pentti Korhosen kanssa RUK:n kurssikokouksestamme, josta ei koskaan ollut kutsuttu koolle. Päätimme tehdä asialle jotain.

Olimme sitten yhteydessä oppilaskunnan silloiseen puheenjohtajaan ja kyselimme, josko kokous pian järjestettäisiin, kun kohta tulee 50 vuotta kurssimme päätöksestä 25.11.1971. Oli kyllä käyty asiasta keskustelua kurssin 237 päättymisen yhteydessä noin 10 vuotta sitten. Asiaan liittyvien mahdollisten taloudellisten riskien johdosta silloinen hallitus ei kuitenkaan ollut lämmennyt ajatukselle.

Sovittiin sitten, että mitä jos me turkulais-porilaiset järjestämme sen? Päätimme keväällä 2018 kutsua koolle vanhoja Porin prikaatin aikaisia RUK-kavereita keskustelemaan asiasta Turun Upseerikerholle. Tilaisuudessa perustettiin toimikunta valmistelemaan asiaa. Taloudellinen riski ja kokousjärjestelyt annettiin Matkapojat Oy:n huoleksi ja kokous järjestettiin 20.–21.1.2019 laivaristeilynä välillä Turku-Tukholma-Turku. Esiintyviksi saatiin ministeri **Ilkka Kanerva** ja alue toimiston silloinen päällikkö everstiluutnantti **Joni Lindeman**.

Noin 1100:sta oppilaasta mukaan ilmoittautui noin 80. Sopiva määrä pitää porukka kasassa laivalla. Matka sujui

viihteen ja muistelujen merkeissä ja kokouksia toivottiin jatkossakin. Tämä olikin sitten harjoitusta tulevaan.

Vuonna 2020 oli määrä kokoontua Haminaan RUK:n 100-vuotisjuhlissa. Paikallinen RUK:n aikainen ”kuljetusjunkkari” **Ilpo Vanhala** olikin jo ryhtynyt järjestelyihin, mutta sitten koronapandemia ja RUK peruuttivat kaikki tilaisuudet. No, seuraavan yrityksen piti olla kurssimme alkamispäivänä 13.08.2021 Katajanokan Kasinolla, mutta korona jylläsi edelleen ja uudeksi päivämääräksi katsottiin kurssimme päättymisajankohta 27.11.2021 klo 18.00. Se päivämäärä piti niin täpärästi, että vuorokauden vaihtuessa Helsingissä astuivat voimaan taas uudet koronarajoitukset.

50-vuotiskokouksen järjestelyt

Kokouksen koolle kutsuminen vaatii kurssilaisten osoitetarjontaa hankkimisen. Siinä auttoi RUK:n oppilaskunta. Saimme kasaan 884 osoitetietoa. Yli 200 oli joko kieltänyt antamasta tietoaan, muuttanut ulkomaille tai siirtynyt jo ”ilmavoimiin” tms., olihan ikähaarukamme jo noin 70–77-vuotiaita. ”Junkkarijunta” **Pentti Korhonen** ja kapteenit **Jouko Fossi** ja **Jukka Liukas** laativat ”käskyn” saapua 50-vuotiskurssikokoukseen ja parin tunnin postitusurakan jälkeen käskyt lähtivät syyskuun lopulla. Ilmoittautuminen tapahtui maksamalla osallistumismaksu pankkitilille, josta saimme nimet ja RUK:n aikaisen yksikön. Sähköpostit tai puhelinilmoituksia ei noteerattu.

Näistä 884:stä juhlakokouksemme ilmoittautui vain 57 upseeria, joista neljä jäi syytä ilmoittamatta tulematta. Maksu oli kuitenkin saatu etukäteen kaikilta eikä taloudellinen riski realisoitunut. Kaikista RUK:n aikaisista yksiköistä It-patteria lukuun ottamatta oli edustajia 3–15/yksikkö.

Kurssikokouksen ohjelma

”Porilaisjunta” ei kauan miettinyt ohjelmaa. Musiikista huolehti Kaartin soittokunnan kvintetti, illallinen oli

Junkkarikapteenit Jukka Liukas ja Jouko Fossi valmistautuvat puolustusministerin ja puolustusvaliokunnan puheenjohtajan tervehdysten lukemiseen.

Mannerheim-menu tavanomaisine ruokajuomineen.

Tervetuliaispuheen piti everstiluutnantti Pentti Korhonen ja kirjoittaja kertoi illan kulkuun liittyvät asiat. Oppilaskunnan hallituksen jäsen Ilpo Vanhala kiitti "junkkarijunttaa" kokousjärjestelyistä ja toi oppilaskunnan hallituksen tervehdyksen. Valokuvausta harrastivat eniten **Antti Tuomikoski** ja Jukka Liukas. Yksiköt ottivat yhteiskuvia.

Juhlaesitelmän piti tuttu kaverimme everstiluutnantti Joni Lindeman, joka kertoi lyhyemmän kaavan mukaan kokemuksistaan Afganistanissa. Asiasta keskusteltiin vilkkaasti. Samaan aikaan hänellä oli "tilanne päällä" kotonaan, kun viisi murtaen suomea puhuvaa "käynnistyskaapelilainajaa" yritti tunkeutua hänen kotiinsa. Tilanne laukesi poliisin nopean toiminnan ansiosta.

Tervehdyksensä kokoukseen lähettivät puolustusministeri, reservin kapteeni **Antti Kaikkonen**, puolustusvaliokunnan puheenjohtaja, reservin majuri Ilkka Kanerva ja RUK:n johtaja eversti **Vesa Helminen**.

Ministeri Kaikkosen tervehdyksen lopussa mainitaan: Te, "Junkkarit" olette erinomainen esimerkki siitä, että olet-

te pitäneet yhtä myös kurssin jälkeen ja kunnioitatte saamaanne koulutusta. Toiminnallanne on positiivinen vaikutus myös maanpuolustushenkeen, ja toivonkin että hieno perinteenne jatkuu myös tulevaisuudessa. Tervehdyksen luki Jukka Liukas.

Ilkka Kanerva kertoi tervehdyksensä edellisenä päivänä valmistuneesta puolustusselonteosta ja samana päivänä sattumalta julkistamastaan esityksestä asevelvollisuuden kehittämiseksi ja antoi pallon ministeri Kaikkoselle ryhtyä nopeasti toimeenpanemaan esitettyjä ehdotuksia. Tervehdyksen luki Jouko Fossi.

RUK:n johtaja eversti Vesa Helminen kertasi tervehdyksessään RUK:n tehtäviä vuosikymmenten aikana todeten muun muassa, että nykyisin järjestetään kaksi 14 viikon kurssia vuodessa. Suuruusluokka on vuodessa sama mikä oli kurssimme vahvuus. Tervehdyksensä lopussa hän kysyi, muistatteko millä tavalla RUK:n johtaja eversti **Pentti Syrjä** evästi teitä kurssinne jälkeen? Muun muassa "jopa taidonkin edelle on asetettava henki. Toimikaa alaisianne ja esimiehänne kohtaan siten kuin haluaisitte itseänne kohtaan vastaavassa asemassa toimittavan."

Evl Pentti Korhonen toivottaa junkkarit tervetulleiksi.

Nyt on hyvä hetki arvioida everstin evästysten merkitystä kuluneen 50 vuoden aikana. Nostaako vallaton ja itsepäinen Junkkari päätään illan aikana - jää pilke silmäkulmassa nähtäväksi. Hyvää yhdessäolon juhlaa herrat reservinupseerit, sanoi hän lopuksi. Tervehdyksen luki Pentti Korhonen.

Ilta kului nopeasti muisteluiden ja yhteiskuvien ottamisen merkeissä. Laskun maksettuaan "junkkarijuntta" poistui kokouksesta hyvissä ajoin ennen uusien koronarajoitusten voimaan astumista eli klo 24.00.

Omasta puolestani parhaimmat kiitokset Pentille, Jukalle ja Jonille, kun jaksoitte olla mukana näissä muuttuneissa olosuhteissa, mutta "me porilaiset teimme sen". Toimikunta lopetti toimintansa tähän. Jatkoa seuraa sitten lähinnä Haminan suunnalla RUK:n tapahtumien yhteydessä, jos ikä ja terveys sallii.

Jouko Fossi, VTM
kapteeni (res)
kokoustoimikunnan sihteeri

Kiitokset kuluneista sode-vuosista Merjalle – Tervetuloa Anniina!

Teksti: Jenni Tanski

Kuvat: Merja Lankinen ja viestintävarusmies alikersantti Julius Vihavainen

ta kohtaamiset varusmiesten kanssa toteutuvat. Odotamme, että saamme järjestää teemailtoja sekä yhdessäoloa myös kodin seinien sisäpuolella”, Juholta kertoo.

Anniinan toivomus on, että varusmiehet ja kantahenkilökunta ottaisivat matalalla kynnyksellä häneen yhteyttä Sotilaskodin toimintaan liittyvissä asioissa.

Säskylän Sotilaskodin johtaja **Merja Lankinen** jää eläkkeelle vuoden vaihteessa. (Taakse jää reilut 21 vuotta sotilaskotiura). Tähän ajanjaksoon on mahtunut erilaisia poikkeusoloaikoja. Vuonna 2000 työuransa sotilaskodissa aloittanut Lankinen sai pian perehtymiskautensa alkuaikoina olla mukana käyttäjän ominaisuudessa Sotilaskodin peruskorjaushankkeen suunnittelussa ja lopuksi myös hankkeen toteutuksessa. Samanaikaisesti rinnalla kulki väistämisen suunnittelu ja toteutus sekä työn ohessa suoritettu ylemmän ammattikorkeakoulu-tutkinnon opiskelu. Poikkeusolojen sotilaskotitoiminta kehittyi väistösotilaskodin suunnittelun aikana ja toimintaa voitiin harjoitella koko vuosi. - “Ajanjakso oli raskas ja vaati paljon voimavaroja, mutta näin jälkikäteen voisin sanoa aikaa merkittävimmäksi ja opettavimmaksi ajaksi koko työurallani”, pohtii Lankinen.

Poikkeusolojen toiminta tuli uudeleen ajankohtaiseksi koronaviruksen tuomien rajoitusten vuoksi. Asiakasmäärän pienentyessä aukioloaikoja, palvelua ja tuotevalikoimaa jouduttiin heikentämään.

”Nyt odotellaan uudelleen normaaliaikaa siirtymistä - ja ehkä tämä on myös hyvä aika tehdä johtajanvaihdos, ei ole vanhojen toimintatapojen ja tuotteiden rasitteita esteenä uudelleen sotilaskotitoiminnan kehitystyölle”, Lankinen kertoo.

Vuoden vaihtuessa johtajana aloittaa **Anniina Juhola**, joka valittiin 20 hakijan joukosta. Euralaisille ja köyliöläisille tuttu Anniina on toiminut aiemmin mm. lounaskahvilayrittäjänä, laivoilla ja merimieskirkossa Rotterdammassa. Yhdistyksessä toimiminen on siis jo tuttua. Laaja-alaisena ammattilaisena hän haluaa kehittää Sotilaskodin toiminnot mahdollisimman pian normaaleiksi.

”Merja jättää hyvän perustan, mutta aikakausi on haastava ja tähän huutoon pitää vastata. Nettisotku on osittainen avain tähän kurjimukseen, mutta myös arvokkaiden liikkuvan Sotilaskodin sisarten panos on korvaamaton, jot-

”Kiitos kaikille arvokasta työtä tekeville sisarille, Porin prikaatin henkilöstölle ja yhteistyökumppaneille antoisasta ja mielekkästä yhteistyöstä. Nyt kun on tullut mahdollisuus jättää työelämä, saan keskittyä läheisiin, ystäviin ja harrastuksiin. Siviilissä odottaa nyt toisenlaisen kodin ja elämän kehityshankkeet. Suurlähettiläiden sanoin – kun kohta lähden, otan mukaan mitä tarvitsen, taivaalta tähden valitsen ja sitä seurailen.

Onnellista Uutta Vuotta Ystävät!”

- **TRAKTORIT**
- **PUIMURIT**
- **TYÖKONEET**

CASE IH AGRICULTURE
LOIMITRAKTORI
 Pehtoorinkuja 1, LOIMAA

NEW HOLLAND AGRICULTURE
POTILA

Kverneland

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
 Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi www.loimitili.fi

Hanakat **Värisilmä**

Lamminkatu 19, Loimaa - ma-pe 9-17, la 10-13 - Puh. 02-7627996
hanakatloimaa.fi - varisilmaloimaa.fi

HT-Asennus

Kun maailma ei riitä, valitse

Rauma

BONUS ON PUHELIMESSA

S-mobiilista näet bonustilanteesi, lähimmät bonustoimipaikat, sähköiset kassa- ja takuukuitit sekä ajankohtaiset Edut ja vinkit.

Lataa App Storesta

HANKI Google Play PALVELUSTA

Yli 170 koulutusvaihtoehtoa, syksyllä tarjolla jopa **1500** aloituspaikkaa tekniikan alan koulutuksiin!

www.turku.fi/opiskelijakaupunki

**OPISKELIJA-
KAUPUNKI
TURKU**

www.intlog.fi

QuickSpace on siirrettävä, pieneen tilaan pakkautuva moduulirakenteinen tila.

Arvoisat kiltasisaret ja -veljet, hyvät ystävät.

Vuosi on kääntymässä loppuun ja olemme nyt jo toisen vuoden eläneet koronan varjostamassa maailmassa. Pandemia ei osoita viitteitä poistumisesta, vaan se näyttää jäävän osaksi meidän kaikkien arkea globaalisti. Juuri kun näyttää siltä, että olemme voitonpäällä, niin jostain löytyy seuraava variantti ja tartuntatilastot lähtevät nousuun. Vaikuttaa siis siltä, että meidän kaikkien on yksilöinä, perheinä ja yhteiskuntana opittava elämään asian kanssa eli tästä taudista tuntuu tulevan kausi-influenssan kaltainen kiertolainen.

Pandemia ja sen erilaiset suorat tai välilliset seurannaisvaikutukset kohdistuvat jokaisen elämään ja toimintaan niin kotona, kouluissa, töissä kuin kaikissa muissakin toiminnoissa. Tämän seurauksena myös kiltatoiminta niin kuin kaikenlainen muukin yhdessä tekeminen on ollut jo lähes kaksi vuotta enemmän tai vähemmän tauolla. Sosiaalisten kontaktien ja yhdessä tekemisen vaje kasvaa koko ajan ja jossain vaiheessa tätä vajetta on päästävä täyttämään tavalla tai toisella. Paljon asioita voidaan toki tehdä etänä ja erilaisten verkkoalustojen kautta, mutta nämä eivät korvaa sitä fyysistä kanssakäymistä läheisten ja muiden ihmisten kanssa. Toki suomalainen ei perinteisesti tai ainakaan julkisesti paljon muita kaipaa, vaan on mieluummin hiljaa omisissa oloissaan. Samalla Suomi on kuitenkin erilaisten yhdistysten ja muiden yhteisöjen luvattu maa, joten ehkä jokaisen sisimmässä kuitenkin on sellainen ujo kaipuu toisten seuraan. Ja tämä mielestäni nyt kuplii pinnan alla ja jossain

vaiheessa se ryöpsähtää pintaan. Siksi näen aktiivisella kiltaja muulla yhdistystoiminnalla valoisan tulevaisuuden.

Tätä rajoittuneisuuden aikaa olisi mielestäni nyt hyödynnettävä pohtimalla pääkillassa ja eri alueosastoissa, miten me terveysturvallisesti, ehkä jopa erilaisten rajoitusten alaisuudessa pystymme kuitenkin toimimaan nyt ja erityisesti tulevaisuudessa? Kuinka me saamme jäsenistöä pidettyä aktiivisena osana maanpuolustusta ja osana maanpuolustustahdon ylläpitoa? Kuinka me saamme kasvatettua jäsenistöämme ja ennen kaikkea nuorempaa ikäpolvea kiinnostumaan toiminnasta? Minulla ei tähän ole suoraa vastausta ja siksi luotankin sosiaalisesta mediasta tutuksi tulleeseen "parviälyyn"; kysymyksiä ilmoille ja kyllä joukosta aina löytyy hyviä vastauksia tai ideoita. Kyseessä ei mielestäni tarvitse olla mitään suuria valmisteluita vaativia spektaakkeleita tai massatapahtumia. Se voi olla pienimuotoista toimintaa erityisesti alueosastoissa, joissa jäsenistölle pidetään vaikkapa verkkoalustan kautta webinaareja, ellei fyysisiä tapaamisia pystytä terveysturvallisesti järjestämään. Toisaalta koronapassin vaatiminen mahdollistaa nykykäytännön mukaan erilaisten tilaisuuksien järjestämisen, vaikka tiukkoja kokoon-tumisrajoituksia olisikin voimassa. Itse ole valmis aina, kunhan kalenterissa on tilaa, alustamaan tai pitämään esityksiä eri maanpuolustuksellisista aiheista alueosastoille.

Edellä kuvattuun toiminnan aktivointiin liittyy vahvasti viestintä. Kun erilaisia tapahtumia järjestetään esimerkiksi alueosastoissa,

on niistä syytä tiedottaa jäsenistölle ennalta ja tilaisuuden tai tapahtuman jälkeen julkaista joko killan nettisivuilla tai sosiaalisessa mediassa muutama kuva ja hiukan tekstiä. Tällä tavalla me saamme toimintaamme tunnetuksi, herätettyä mielenkiintoa ja ehkä jopa aktivoitua uusia jäseniä joukkoomme. Markkinointi on siis mielestäni päivän sana myös kiltatoiminnassa. Kannustankin kaikkia alueosastoja ottamaan aktiiviseen käyttöön niin killan sivut kuin erilaiset sosiaalisen median alustat. Kyseessä ei ole rakettitiedettä, koska minäkin (yksinkertaisena) jalkaväkisotilaana pystyn tätä tekemään. Kyse on siitä niin kuin harrastukseni, sopimuspalokuntatoiminnan peruskurssin kouluttajamme sanoi: "Vaikeinta on aloittaminen. Kun sen yli pääsee, sitten homma onkin helppoa ja sujuu hienosti".

Näillä sanoilla haluan kannustaa kiltamme nykyisiä jäseniä aktiiviseen toimintaan korona-ajasta huolimatta sekä erityisesti tätä valtakunnan kärkijulkaisua lukevia varusmiehiä liittymään kiltaan ja tulemaan mukaan hyvähenkiseen joukkoomme. Tähän todettakoon, että juuri kotiutunut VMTK:n puheenjohtaja näytti tässä erinomaista esimerkkiä ja liittyi kiltaan vielä varusmiespalveluksen aikana.

Kaikkea tätä ennen hiljentykäämme ja rauhoittukaamme kuitenkin ensin joulunviettoon läheistemme kanssa nauttien hyvästä ruuasta ja toistemme seurasta sekä valmistautukaamme valoisiin mielin vuoteen 2022.

Joni Lindeman
Killan puheenjohtaja

Varusmiespalvelus saattaa avata Ilarille elämänuran

Teksti ja kuva: Kari Nummila

Loimaalaiselle reservin kersantille **Ilari Uusitalolle**, 20, elämänura Puolustusvoimissa siintee silmissä. Todella äskettäin, eli 4. joulukuuta hänelle koitti "siviili", mutta hän astuu pian uudelleen "armeijan harmaisiin" – tosin paremminkin palveluspuvun vihreyteen. 1. tammikuuta 2022 alkaen hänelle koittaa virka sopimussoitilana Porin prikaatin 1. huoltokompaniassa Säkylässä ainakin ensi vuoden ensimmäiselle puoliskolle, ehkä vähän pidempääkin.

Varusmiestoimikunnassa hän johti joukkoa, joka järjestää muun muassa varusmiesten lomakuljetuksia, erilaisia tilaisuuksia ja harrastustoimintaa.

Ilari joutui välillä keskeyttämään asepalveluksensa, jota hän sitten jatkoi myöhemmin palvelen erittäin vaativassa, mutta myös todella mielenkiintoisessa palvelustehtävässä; Porin prikaatin Varusmiestoimikunnan puheenjohtajana kuusi kuukautta. Ennen reservialiupseerikurssia aloksaika ja koulutushaarakasot kestivät kolme kuukautta. Ilarin lähiajan haave on päästä kadettikoulun hakumenettelyyn

Positiivisia kokemuksia

- Minua kiinnostaa ja suorastaan kiehtoo todella väkevästi jatkumo Puolustusvoimissa ihan koko työelämän mittaisenakin työurana. Olen täällä kokenut hienoa yhteisöllisyyttä koko varusmiesaikani. Se on miellyttävällä tavalla sarja todella positiivisia kokemuksia. Olen voinut itse havaita, kuinka varusmiehet arvostavat henkilökuntaa ja heidän työtänsä, niin aliupseerien kuin upseerien.

- Porin prikaatissa vallitsee käytännössä erinomainen yhteishenki ja sehän tästä tekee varmasti miellyttävän toimintaympäristön niin varusmiehille kuin kantahenkilökunnallekin. En sano näin mitenkään mielitelystä, ei sellainen kuulu minun tapoihini.

- Näin olen sen nähnyt, ihan poikkeuk-

setta: prikaatimmehan on Suomen suurin ja kaunein joukko-osasto, jonka koulutuksen taso on mielestäni aivan erinomainen. Olen iloinen, että olen saanut olla prikaatissa ja saan pian palata takaisin prikaatiin. Minulla on erittäin vahva motivaatio tekemiseeni.

"Upseeri ja herrasmies"

Ulkopuolisenkin on helppo havaita, että Ilarin persoona ja olemus vastaavat niitä vaatimuksia, joita upseerilta vaaditaan: ryhdikäs ja määrätietoinen ote asioihin, mutta silti muut huomioiva, positiivinen asenne: parilla sanalla saan noen "upseeri ja herrasmies"!

Siviilissä Ilari on kuulunut Loimaan Palloseuran 5. divisioonassa pelaavaan jalkapallojoukkueeseen sen laitapuolustajana. Siksi cooperintestin tuloskin oli 3 000 metriä. Jos pelaaminen vaatii sananmukaisesti hyvää pelisilmää, niin kuvainnollisesti sotilasjohtaminenkin vaatii hyvää "pelisilmää".

Loimaalainen kersantti Ilari Uusitalo on kuvattu kotiseudullaan Loimaalla juuri ennen kotiutumistaan. Taustalla näkyy 10,5 m korkea "Vesikosken miekka, joka on pyssytetty Vesikosken kahakan (21.11.1917) muistoksi.

Kiltakin kiinnostaa

Ilari liittyi jo hyvissä ajoin Porin prikaatin kiltaan, joka ei Ilarin mielestä ole vielä ollenkaan riittävän tunnettu varusmiesten joukossa.

Ilari on osaltaan sisäistänyt PORILAISTEN sloganin "KUNNIA – VELLISUUUS – TAHTO". Sen on lausunut Porin rykmentin lipunkantaja, vänrikki **Karl Gustaf Polviander** (1788 – 1876) Suomen sodassa (1808 -1809) kun häneltä kysyttiin rankassa tilanteessa ja lopen uupuneena, miten hän jaksaa. Polviandera pidetään **J.L. Runebergin** Vänrikki Stoolin tarinoiden vänrikin esikuvana

Loimaan alueosasto ja vääpelikerho kokoontuivat

Teksti: Petri Mustajärvi

Tilaisuuden vieraina MPK:n Lounais-Suomen koulutussihteeri Sari Mastromarino, aikaisempi koulutussihteeri Inger Andersson ja Reserviläisliiton toiminnanjohtaja Minna Nenonen. (kuva: Sari Mastromarino)

Porin prikaatin killan Loimaan alueosasto sekä killan Loimaan seutukunnan vääpelikerho järjestivät perinteiseksi muodostuneen tilaisuuden jäsenille puolisoinen 3.12.2021 Loimaalla Haaran kylätalolla Pääskynpesässä. Tilaisuuden ohjelma noudatti aikaisemmista vuosista vakiintunutta kaavaa.

Tervetuloitotusten jälkeen tilaisuudessa palkittiin killan toimintaan aktiivisesti ja ansioituneesti osallistuneita jäseniä. Maanpuolustuskieltojen liiton hopeinen kiltaristi luovutettiin **Kalervo Kyläkoskelle**. Killan ansioristi karkun kera luovutettiin **Kimmo Jaanulle, Petri Mustajärvelle Juha Nepposelle**. Kilta-ansioristi luovutettiin **Heikki Mäkelälle**. Hartauden piti Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen toiminnanjohtaja pastori **Tom Säilä** ja tunnelmallista haitarimusiikkia esitti **Matti Merta**. Tilaisuuden yleisö pääsi laulamaan tuttuja yhteislauluja ja nou-topöytä oli katettu herkullisilla ruoilla.

Juhlapuheen piti Reserviläisliitto ry:n toiminnanjohtaja **Minna Nenonen**. Puheessaan hän käsitteli ajankohtaisia turvallisuus- ja maanpuolustusasioita.

Seuraavassa on ote Nenosen puheesta:

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, Arvoisa puheenjohtaja Hyvät naiset ja miehet

Olemme eläneet kohta kaksi vuotta koronakriisin keskellä. Se on muuttanut maailmaa, se on muuttanut myös meitä suomalaisia ja suomea. Tämän kahden vuoden aikana olemme nähneet, miten terveydenhuoltohenkilökuntamme on tehnyt kaikkensa työssään, jotta mahdollisimman moni sairaalaan ja hoitoa tarvitsevista ihmisistä säilyisivät. Koronan ensimmäisessä aallossa haluttiin rajoitteilla suojella vanhempaa ikäluokkaa, mikä on kovin kunnioitettavaa. Tämän jälkeen on tarjottu mahdollisuutta ottaa rokote ja suojella tämän avulla itsensä lisäksi myös muita. Valitettavasti tautia ei ole kuitenkaan voitu torjua kokonaan ja edelleen se rajoittaa elämäämme. Me suomalaiset olemme selvinneet aikanaan paljon pahemmastakin, joten emmeköhän me yhdessä selviä tästäkin. Yhteiskun-

nassamme on selvästi koronan aikana korostunut entisestään eri ääripäiden ajattelu ja nämä ryhmittymät ovat osanneet tuoda mielipiteensä myös hyvin julkisuuteen. Välillä mieltii, onko enemmistö enää se, joka päättää vai alkaako pienemmät ryhmät omine vaikutuskeinoineen ohjata entistä enemmän tulevaisuuden suuntalinjoja.

Kriisin aikana ei ole pelkästään epidemia aiheuttanut ongelmia. Samaan aikaan maailman suurvallat eli Yhdysvallat, Venäjä ja Kiina osoittavat eri keinon omaa mahtiaan. Aiemmin tässä johtavana tahona oli lähes yksin Yhdysvallat. Varsinkin Idän nousu maailman politiikan kärkeen ja suurvaltataistoon huolestuttaa välillä meitä suomalaisia. Itä-Ukrainan ja Krimin niemimaan tapahtumat vuonna 2014 avasivat entisestään silmät siihen, että kovin nopeasti voi tilanne muuttua aivan lähimaissammekin. Afganistanissa ei ole menty kuin muutamia kuukausia siitä, kun viimeiset Yhdysvaltojen sotilaat poistuivat maasta ja hiljemmin uinunut Taleban on taas ottanut vallan. Näimme myös Valko-Venäjän ja Puolan rajalla mielenkiintoisen tapah-

tumien sarjan koskien pakolaisia ja mahdollisia rajojen ylityksiä tavoitteena Eurooppa. Ehkä nämä kaikki edellä mainitut asiat ovat myös vaikuttaneet positiivisesti maanpuolustustahtoon, mikä on MTS:n viime viikon julkaisun perusteella ollut jälleen nousussa. Sama noususuunta näkyy myös reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen positiivisena jäsenkasvuna.

Syksyllä julkaistu uusi puolustusselonteko korostaa reserviläisiä ja omaehtoista kouluttautumista. Me reserviläisjärjestöissä olemme tätä pitkään toivoneet ja nyt, kun asia on nostettu keskiöön, meidän on myös tähän vastattava. Puolustusvoimien joukkojen uudistus operatiivisiin ja paikallisjoukkoihin antaa uuden mahdollisuuden aktiiviselle reserviläiselle saada sodanajansijoitus, mikäli sitä ei ole. Sodanajan joukkojen vahvuutta ei olla nostamassa 280 000:sta ylöspäin, mutta

se ei tarkoita sitä, etteikö sijoittamattomalla henkilöllä olisi tarvetta koulutautua omaehtoisesti ja ylläpitää opittuja taitoja. Kriisitilanteessa jokainen opittu taito on tarpeen. Kertausharjoitusten määrä ei ole taloudellisista syistä johtuen ollut nousussa, eikä näytä noussevan lähivuosienkaan aikana.

siksi meillä reserviläisillä on tärkeää koulutautua Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ja omien yhdistystemme sekä piirien tarjoamilla kursseilla ja tapahtumissa. Ampumataito on yksi

sotilaan perustaidoista ja varsinkin sitä sekä maastotaito- ja liikuntatapahtumia meillä on tarjota ympäri suomea kaikille jäsenille. Tähän myös eri järjestöinä teitä kannustamme.

Naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittavien määrää halutaan nostaa nykyiseltään noin 2000:een/vuosi. Naisten määrän kasvattaminen on osa asevelvollisuuden kehittämistyötä. Vielä muutamien vuosien ajan ikäluokat ovat kasvussa, mutta sen jälkeen laskussa. Naisten määrän kasvattaminen tukee omalta osaltaan tätä tarvetta, mutta onhan meillä naiset muutoinkin jo yhdeksänkymmentäluvun puolivälistä lähtien voineet palveluksen suorittaa, joten asiassa ei sinänsä ole mitään uutta. Nyt on jo päästy suomessakin yhteiskokeiluun samassa

tuvissa majoittumisesta ja tällä hetkellä palaute kokeilussa mukana olevilla naisilla ja miehillä on ollut pääsääntöisesti positiivista. Naisten määrän kasvattaminen on osa asevelvollisuuden kehittämistyötä.

Meillä on myös veteraanisukupolvien jälkeen tärkeä tehtävä huolehtia veteraaniperinteen säilymisestä. Se on osa meidän maanpuolustustyötämme. Huolehditaan siitä, että nyky- ja tulevaisuudenkin nuoret ymmärtävät ja tuntevat historiamme sekä tietävät, että yleinen asevelvollisuus on meidän puolustuksemme kivijalka ja perusta, joten pidetään huolta siitä, että se on itsestäänselvyys myös jatkossakin.

Matti Merta esitti musiikkia haitarilla.
(Kuva: Petri Mustajärvi)

Ansiomerkin saajat
Kalervo Kyläkoski,
Kimmo Jaanu,
Juha Nepponen,
Heikki Mäkelä,
Petri Mustajärvi
(kuva: Sari Mastro-
marino)

Pohjankankaan Tykistökillan vuosijuhla 13.11.2021- uuden alku

Kahden vuoden tauon jälkeen pääsimme jälleen viettämään Pohjankankaan Tykistökillan vuosijuhlaa ja syyskokousta tutussa Niinisalon kotivaruskunnassa. Killan vuosijuhla alkoi perinteisellä kunniakäynnillä Talvisotaan lähdön muistomerkillä, johon killan puheenjohtaja **Kimmo Tuomi**, killan hallituksen jäsen **Tuomas Rantala** ja varapuheenjohtaja **Kalle Salonen** laskivat havuseppeleen Pohjankankaan Tykistökillan ja Mittamies- ja Topografikillan lippujen tehdessä kunniaa. Seppeleen laskun jälkeen siirryttiin lounaalle varuskunnan Falkonet-ruokalaan. Falkonetin henkilöstö olikin varustanut pöydän parhain liha- ja salaattiantimin. Vuosijuhlan aluksi kuusikymmentähenkkinen kiltalaisten joukko kuunteli seisten Sulvan puhallinorkesterin soittaman Jääkärinmarssin. **Paavo Mularin** johdolla 20 henkisen, Vaasan Mustasaaresta tulleen soittokunnan esittämänä kuultiin muun muassa **Fredrik Paciuksen** Sotilaspoika ja **Taneli Kuusiston** Suomalainen rukous.

Killan puheenjohtaja Kimmo Tuomi toivotti runsaslukuisen kiltaväen tervetulleeksi ja tervehdyssanoissaan painotti positiivista suhtautumista tulevaisuuteen myös kiltatoiminnassa. Tervehdyssanojen jälkeen Porin Prikaatin apulaiskomentaja eversti **Riku Suikkanen** piti erittäin mielenkiintoisen esitelmän Porin Prikaatin nykyisyydestä ja kehitystavoitteista, Puolustusvoimien nykytilasta sekä Suomen lähialueen turvallisuuspoliittisesta tilanteesta. Puolustusvoimien nykytilaa käsitellessään eversti Suikkanen toi erityisesti esiin, miten tykistön osalta puolustusvoimilla on vahva ja suorituskykyinen tykistöjärjestelmä, yksi suorituskykyisimmistä Euroopan laajuisesti arvioitessa. Soittokunnan Castle park- ja **Armas Maasalon** Juhlararssin jälkeen oli vuorossa puheenjohtajan johdolla palkitseminen fanfaareineen. Varapuheenjohtaja **Kalervo Salosen** päätössanojen ja Maamme-laulun jälkeen nautittiin juhlakahvit kaakkuineen.

Juhlassa palkittiin seuraavasti: Tykkimiesmitali hopeisen soljen kera **Kimmo Tuomi**, Tykkimiesmitali **Jari Ahonen** ja **Jari Pitkämäki**, Kilta-ansiomitali **Esko Isohannu**, Hopeinen kiltaristi **Kalervo Kinnari** ja **Jari-Pekka Anttila**, Pronssinen kiltaristi **Olli Kujansuu**, Killan standaarit: Ev **Riku Suikkanen**, **Vesa Mäkipää**, **Orvo Haavisto**, **Seppo Rinta-Hoiska** ja **Matti Lappalainen**.

Killan syyskokouksessa Vammalan Seudun Tykistökillan puheenjohtaja **Tuomas Rantalan** esitys, että Kaanpään Seudun Tykistökillan jatkaa vetovastuussa vielä poikkeuksellisesti kolmannen vuoden, puheenjohtajansa Kimmo Tuomen johdolla, sai yksimielisen kannatuksen kokousedustajilta. Syyskokouksessa hyväksyttiin edellisen vuoden tilit ja killan vuoden 2022 toimintasuunnitelma sekä talousarvio.

Kilta on vahvasti mukana varusmiespalvelustaan suorittavien nuorten miesten ja naisten mukana arjessa ja puheenjohtaja luovuttaa varuskunnan nimeämälle kotiutuvalla varusmiehelle stipendin kotiuttamistilaisuuksissa killan kotivaruskunnassa Niinisalossa. Va-

Porin prikaatin apulaiskomentaja eversti Riku Suikkanen piti hyvin mielenkiintoisen ja ajankohtaisen juhlaesitelmän vuosijuhlassa. Kuva: Sirkka Ojala.

rat stipendeihin hankitaan vuosittain heinäkuuksi osuvaan läheisten- ja kiltapäivän tuotoilla. Niinisalon varuskunnassa toteutettava tapahtuma työllistää pariksi päiväksi viitisen kymmentä kiltaktiivia talkootöihin: järjestelyihin, toimintarasteille sekä makkara- ja muurinpoijaletujen myyntipisteille. Kiltapäivän aikana jaetaan tietoa kiltatoiminnasta. Yhdessä varuskunnan kanssa järjestettävä päivä kerää vuosittain 3000-4000 henkilön yleisön, joka koostuu pääosin varusmiesten omaisista, läheisistä ja kavereista.

Pohjankankaan Tykistökillan vaalii kunniakkaita tykkimiesperinteitä ja toimii varusmiesten parhaaksi sekä katsoo, koronasta huolimatta, luottavaisena tulevaisuuteen.

Kimmo Tuomi
Puheenjohtaja
Pohjankankaan Tykistökillan

KIVIKYLÄN

KOTIPALVAAMO

SAVULAAKSONTIE 121

27230 KIVIKYLÄ

KOTOISIMMAT MAUT

WWW.KIVIKYLAN.FI

